

Téma čísla:

Akumulace

Osobnost čísla:

Miro Jauernig

Cestou necestou:

Jeho veličenstvo kamna

Nejvyšší kamna na světě stojí v Gdaňsku

Trendy:

iForm® by Sommerhuber

Když se design telefonu stane inspirací
pro kamnáře a nejen pro něj...

Kolem kamen

časopis pro ty, kteří to s topením myslí opravdu vážně

Vydává

Spolek na obnovu tradičních řemesel

Dvory nad Lužnicí 87

378 08 Dvory nad Lužnicí

IČ: 03390578

zapsáno ve spolkovém rejstříku vedeném u Krajského soudu
v Českých Budějovicích v oddílu L, vložke číslo 6499

šéfredaktorka

Ing. Jitka Pokorná

vedoucí vydání

Petra Jánská

asistentka redakce

Eliška Pokorná

jazyková redakce

Ruth Jánská

spolupracovníci redakce

Karel Blažek, Igor Bubeníček, Hannes Eilig,
Marta Jastrebnická, Simona Kotrbová, David Marek,
Petra Sedláčková, Mgr. Růžena Srbová, Milan Středa,
Pavel Zeman, Petra Žabová

grafická úprava a sazba

Michal Jánský

tisk

Tiskárna Hemala

www.kolem-kamen.cz

redakce@kolem-kamen.cz

fotografie na titulní straně:

iForm® 2107 by Sommerhuber

**Chcete dostávat časopis
zdarma do vaší schránky?**

Stačí nám napsat na redakce@kolem-kamen.cz
své jméno a poštovní adresu, zařadíme vás do databáze.

BRUNNER®

Brunner BSK02

Pec nám spadla...

Text | Jitka Pokorná

Foto | archiv

Unás doma se již mnoho let všechno točí okolo kachlů, hoření a vytápění, zkrátka kolem kamen. A tak jsem nedávno v autě cestou na kamnářský cech přemýšlela, kdy to všechno vlastně začalo. Překvapivě jsem se ve svých myšlenkách dostala hodně daleko, vlastně až do raného dětství. Zjistila jsem, že kamnařina byla úplně tou první profesí, se kterou jsem se jako dítě předškolního věku setkala. Opravdu i máma, která mele maso přišla později, a to až ve školních škamnech.

Bylo to v pohádkách o českém Honzovi, který by bez své pece byl jako pejsek bez kočičky, či v pranostikách, kde v březnu za kamna vlezem a v dubnu tam ještě budem... Ale úplně první setkání s kamny bylo v mé oblíbené, všeobecně mezi špunty známé, lidové písničky Pec nám spadla. Když po mně někdo chtěl, abych něco zazpívala, tak první mě napadla právě tato říkanka. Na internetu se můžeme dočíst, že Pec nám spadla je česká lidová píseň. Je to základní součást českého folklóru a slovesnosti. Patří mezi nejznámější česká říkadla, která rozvíjejí komunikační schopnosti malých dětí. A i v dnešní době je stále populární hlavně mezi dětmi.

Ano, znali jsme ji všichni, jenže jejímu obsahu jsem vlastně rozuměla pramálo jako dítě které vyrůstalo v době pětiletého plánování, v době pionýrských šátek a v době, kdy jedinou správně angažovanou květinou byl rudý karafiát. Dobře, pec jsem znala od milovaného

pana Lady, ale k čemu vlastně měla sloužit? U nás v panelákovém bytě, kde kuchyňka, srdce domova byla tak malá, že se tam nedal umístit ani jídelní stůl, natož nějaká pec. A proč jim proboha spadla? A další otázka, proč to mladý pecář neumí, když to umí starý? Mnoho nezodpovězených otázek.

No a jak šel čas a osud nás nasměroval na oběžnou dráhu kolem kamen, začalo se mi konečně dostávat odpovědí. Postupem doby jsem pochopila, že pec, nebo kamna, či krb jsou více než předmět v domácnosti. Nejen že nás umí zahřát, ale i pečou, vaří a umí provonět celý dům sušenými bylinkami či houbami, a že se u nich, nebo na nich, dá i moc pěkně lenořit. Pochopila jsem také, že kamnařina je opravdu věda. Je třeba se jí učit celý život a také mě nikdy nepřestane překvapovat. Už vím, že to mladý ještě úplně nemusí umět. No a možná právě díky lidové slovesnosti, kde kamna hrála důležitou úlohu, kamnařina u nás v Čechách nezanikla. Kamna, krby, sporáky se znovu začínají stávat žhavým srdcem domova. Lidé si je vyžádali zpět. V dnešní době je informací i v tomto oboru stále více a zkušených kamnářů je až dost. Cech kamnářů v Čechách letos oslaví 20 let od svého založení. Česká kamnářská omladina již opakovaně obsazuje přední místa na evropské kamnářské soutěži v rakouském Welsu. A já doufám, že se píseň Pec nám spadla učí dnešní děti stále. A mám naději, že jí již i více rozumějí. Jen mám stále jednu nezodpovězenou otázku: jak se opraví ta pec velkým kladivem a čtyřmi ranami?

Obsah

- 4| **Hromadění tepla**
o čem mluvím, když mluvím o akumulaci
- 8| **Když design telefonu inspiruje kamnáře**
keramický obklad iForm® z rakouského Steyru
- 12| **Akumulace na třetí**
schovám si teplo do vody
- 14| **iDesign v koupelně**
zavolejte vodě, že se potřebujete umýt
- 16| **Míro Jauernig**
portrét velkého českého kamnáře
- 20| **Cestou necestou: Gdaňsk**
tak jsme viděli krále všech kamen
- 22| **Nepřítel akumulace – „velký vakno“**
když vám teplo zbytečně utíká velkým prosklením
- 24| **Želetavská kamna**
téměř sto let trvající tradice
- 28| **Vaříme a akumulujeme**
a než sníme oběd, ohřeje se nám voda na nádobí
- 34| **Starý pecář není doma a mladý to neumí?**
rozhovor s ředitelem SUPŠ Bechyně
- 36| **Já se z toho svého chlapa zblázním!**
ženy prostě vnímají problematiku kamen trochu jinak

Hromadění tepla

o čem mluvím, když mluvím o akumulaci

Text | Hannes Eilig

Foto | archiv

Brunner HKD 2.2, keramika Sommerhuber

Akumulovat znamená hromadit. Hromadit znamená mít něčeho opravdu hodně, vytvořit zásobu, která se může hodit v okamžiku, kdy přijde nedostatek. Takto jednoduše se dá vysvětlit pojem, který se stal hlavním tématem tohoto čísla. Můžeme hromadit obyčejné věci, vytvářet z nich hromady. Třeba odpadky, pak se časem dostaneme do konfliktu se sousedy a bulvární televize o nás natočí reportáž. Tento způsob hmata-telné akumulace není asi to pravé. Dnešní doba spojuje pojem akumulace spíš s něčím nehmotným. Třeba taková akumulace kapitá-lu, to je jiná. Sousedy popudíte asi stejně, ale společensky se octnete na zcela jiné úrovni a bulvární televize o vás natočí reportáž v úpl-ně jiném duchu. My se budeme bavit o jevu, který leží přibližně uprostřed mezi oběma uvedenými extrémy. Budeme se bavit o hroma-

dění něčeho, co není úplně hmotné, ale zase se nejedná o úplně abstraktní veličinu. Naučíme se hromadit teplo. Kolik z nás si občas řekne uprostřed parného léta, že kdyby se vedro dalo pytlivat, ušetřili bychom v zimě za topení. Takhle jednoduché to samozřejmě není. Přesto existuje ve světě topení způsob, který na po-dobném principu funguje. Jsou to akumulární topidla. Zdálky vypadají jako úplně obyčej-ná krbová vložka nebo krbová kamna. Taky mají sklo, kterým pozorujeme plameny a tím se uklidňujeme, taky do něj občas přiložíme poleno, taky nám u něj manželka řekne, že by bylo dobré občas vzít vysavač a uklidit to smetí a zbytky popela pod dvířky. Podstatné ale je, že s nimi dokážeme využít spoustu tepla, které by jinak, u méně sofistikovaných systémů, ne-návratně vyletělo komínem. Na následujících stranách si tak názorně ukážeme, jak si teplo

opravdu „napytlivat“ na chvíli, kdy oheň už dávno vyhasnul, jak jej ukrýt do vody, jak si nahřát záda na peci a vůbec si budeme povídat o samých příjemných a chytrých věcech.

Akumulační topidlo vlastně nemá úplně přesnou definici ani přesné parametry, které by mělo splňovat, aby se takto mohlo nazývat. Pro někoho zůstanou akumulárními kamny nadosmrti elektrické akumuláčky, které se na levnější proud nahřívaly a potom hřály i když byl proud dražší. Pokud dnešní kamnáři mluví o akumulárních kamnech, mluví přece jen o něčem úplně jiném. Mluví o kamnech, vytápěných především dřevem, s vysokou hmotností a objemem, které zajišťují velkou tepelnou setrvačnost stavby.

Na akumulaci se podílejí všechny části ka-men: ohniště, tahový systém případně různé druhy výměníků a obestavba (to je to všechno kolem, co udělá z hrozného monstra nádher-nou součást interiéru), případně materiály vložené v obestavbě.

Ohniště může být **vyzdívané** ze šamoto-vých, nebo žárobetonových tvarovek. Pokud chceme od kamen co největší akumulaci mělo by mít ohniště co nejmenší prosklení a co nej-silnější stěnu. Ohniště je místo, kde se vytváří nejvyšší teploty a na jeho konstrukci záleží, jaký tahový systém k němu je možné připojit. Samotné ohniště může vážit i více než 500 kg.

Jako ohniště může být rovněž použita kam-nová nebo krbová vložka. **Kamnové vložky** mívají úzké, ale hluboké vyšamotované ohniště a jsou zhotoveny většinou z litiny i když napří-klad firma Spartherm používá korpusy vyro-bené z ocele a ohniště vyložené žárobetonem. Specialitou firmy Brunner je výroba takzvané ISO výstelky, která se dává do horní části spa-lovací komory, kde už není nutné mít abrazivní materiály – nehrozí zde poškození dřevem při přikládání. Tato výstelka je izolační a zajišťuje vysoké teploty spalování v ohništi a menší po-díl tepla uvolněného stěnami kamnové vložky. Díky tomu je ke kamnové vložce možné při-

Spartherm Nova

pojit robustnější tahový systém. U **krbových vložek** se předpokládá větší prosklení a díky tomu je jen k omezenému počtu těchto výrobků možné připojit nějaké tahové systémy, nebo výměníky. Akumulace se u krbových vložek dohání většinou až obestavbou, ale výrobci měli přece jenom pár dobrých nápadů, jak tepelnou setrvačnost krbových vložek zlepšit. Jedním z těchto nápadů je nasazování akumulčních prstenců přímo na krbovou vložku. Spaliny pak procházejí těmito prstenci a předávají jim svou energii. Hmotnost takto nasazených prstenců může být i 150 kg. Další možností je zavěšování akumulčních žárobetonových bloků na korpus krbové vložky. Tyto bloky se

zahřejí sáláním krbové vložky i když je mezi nimi a korpusem vzduchová mezera.

Další součástí akumulčních kamen jsou tahové systémy a různé typy tepelných výměníků do kterých jsou vedeny spaliny z ohniště. Často až po uzavření roztápěcí klapky, která se používá na nahřátí komína. **Tahový systém** může být vyzdíváný z šamotových cihel a plátek zcela individuálně, nebo je možné vybrat z nabídek prefabrikovaných šamotových, nebo žárobetonových tvarovek. Tahové systémy je nutné velice pečlivě dimenzovat, aby nedocházelo ke kondenzování spalin v tazích, případně v komínovém tělese. Obecně se dá říci, že čím vyšší je průměrná teplota spalin

v ohništi, tím delší (těžší) tahový systém můžeme postavit.

Můžete také použít **litinový nebo ocelový výměník**, kterých na trhu existuje celá řada, ty v sobě mají nebo nemají šamotovou vyzdívku. Jejich hmotnost se pohybuje do 150 kg a fungují vlastně podobně, jako výše zmíněné prstence u krbových vložek.

Nedílnou součástí kamen je i jejich vnější plášť – **obestavba**, která může být ze šamotů, žárobetonů, kachlů či mastku, případně jiného kamene. Všechny tyto materiály jsou na akumulční obestavby vhodné, přestože se vlastnostmi dost liší.

firetube

Nejdůležitější vlastnosti z kamnářského pohledu jsou: schopnost vést teplo (tuto vlastnost charakterizuje součinitel tepelné vodivosti) a schopnost teplo akumulovat (tuto vlastnost charakterizuje tepelná kapacita, případně měrná tepelná kapacita vztažená na 1kg, nebo 1dm³). Vhodnost použití jednotlivých materiálů je důležité konzultovat s kamnářem. O dobré výsledné funkci obestavby totiž nerozhoduje pouze použitý materiál, ale také jeho tloušťka.

Akumulační schopnost stavby mohou zvýšit i **materiály vložené v obestavbě**. Především obestavby krbových a kamnových vložek mají uvnitř volný prostor, který je možný vyplnit akumulacním materiálem, jako jsou například magnettermové cihly od firmy Spartherm. Stejně dobře mohou posloužit i vložené šamotové, nebo žárobetonové bloky, které se při topení ve vnitřním prostoru obestavby nahřejí

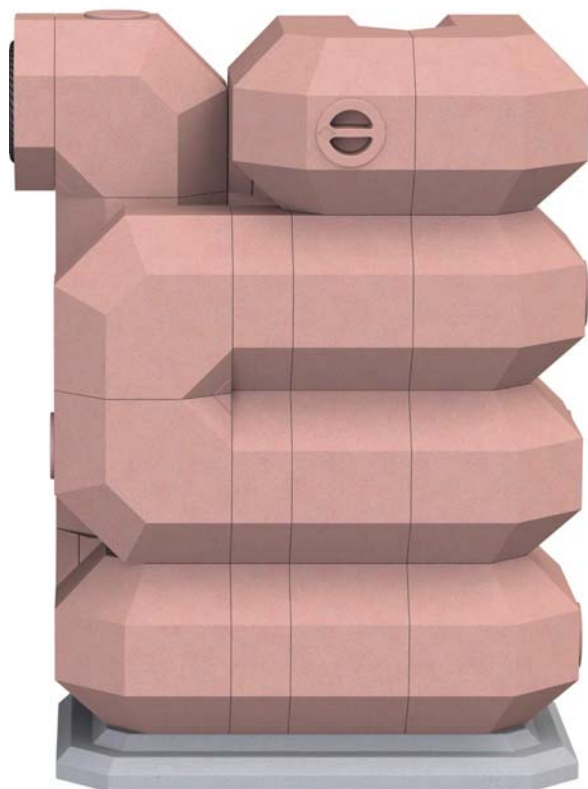
a po vyhasnutí kamen budou teplo postupně vydávat.

O době tepelné setrvačnosti stavby rozhoduje i to, jakým způsobem je postavena. Vyzdívaná ohniště s vyzdívanými tahy, bývají většinou postavena jako **klasické sálové stavby** bez vzduchových mezer mezi vyzdívkou a obestavbou. Samotná vyzdívka tahů tvoří někdy i vlastní plášť topidla.

Při obestavování, ať už krbových nebo kamnových vložek, se často používá **uzavřený teplovzdušný typ** obestavby (tzv. **hypokaust**). V hypokaustní obestavbě nejsou přítomné mřížky. Princip spočívá v tom, že se zahřívá celý vnitřek obestavby. Ta musí být postavena z materiálů, které velice dobře vedou teplo, aby se energie hromadící se v obestavbě dostávala sáláním rovnoměrně do místnosti. I tento typ obestavby musí být velice pečlivě nadimen-

zován, aby se vnitřek obestavby nepřehříval. Někdy bývá u obestaveb krbových a kamnových vložek používána kombinace sálového způsobu obestavby a **teplovzdušného způsobu obestavby**. V takovém případě se musíme ovšem smířit s tím, že díky mřížkám v obestavbě a konvekci celá stavba vychladne rychleji.

Specifickým druhem akumulacních staveb jsou **stavby s teplovodním výměníkem**. Obestavby teplovodních krbů, nebo kamen totiž vůbec nemusí být akumulacní a přesto je akumulace celého systému nadstandardní. Energie předaná vodě bývá totiž transportována do izolovaných akumulacních nádrží různého objemu, ze kterých se dle potřeby odvádí do příslušných radiátorů. Voda je, co se týče schopnosti akumulovat teplo výborné médium a proto se tento typ staveb těší stále větší podpoře.

1 |

2 |

3 |

4 |

5 |

- 1 | Stavebnicový tahový systém Brunner.
- 2 | Spartherm Renova C.
- 3 | Obestavba teplovodní kamnové vložky Spartherm Renova H₂O s tahovým systémem Helix, oblečená do kachlů z Kamnářství Bechyně.
- 4 | Vložka Brunner GOT s šamotovou výplní v provedení Tunnel.
- 5 | Velmi klasické provedení, opět s bechyňskou keramikou.

Když design telefonu inspiruje kamnáře

Text | Karel Blažek

Foto | Sommerhuber

iForm® 2111 by Sommerhuber

iForm® 2109 by Sommerhuber

Naše dnešní cesta za trendy v technologiích spojených s vytápěním mě zavedla do rakouského Steyru, kde víc jak pětisetletá tradice kamnářského řemesla přináší stále nové výsledky a zajímavé inovace. Malé město, ležící mezi Dunajem a Alpami, vždy těžilo z dobré polohy na solných stezkách a rozvoj řemesel byl jednou z jeho historických výhod. Poloha v podhůří Alp je ideální i pro turisty, město žije bohatým společenským životem. Toho jsem si ale moc neužil. Konec-

konců, byla to přece jen pracovní cesta. A jejím cílem jednoznačně keramická manufaktura Sommerhuber, jejíž výrobky už řada českých zákazníků dobře zná. Na český trh ji přinesla spolupráce se soběslavskou kamnářskou firmou Fire Factory a především její velkoplošné keramické obklady krbových vložek inspirují už řadu let české zákazníky, architekty a interiérové designery.

„Keramika se ve Steyru vyrábí od roku 1491“ říká Christian Sommerhuber a dodává: „naše

produkce v sobě logicky spojuje znalosti děděné z generace na generaci a vizi současného světa s pohledem do budoucna. To nám umožňuje použít kouzlo staré technologie, protože, co si budeme povídat, snad žádný jiný zdroj tepla neprodukuje příjemnější teplo, jako klasický krb nebo kachlová kamna. A zároveň díky inovativním technologiím přinášíme zákazníkovi stále větší pohodlí.“

Procházíme spolu rozsáhlým areálem na severním okraji města. Keramička, vedená

s pověstnou rakouskou pečlivostí a smyslem pro čistotu a detail, žije svým každodenním životem. Produkce keramiky je velmi různorodá. Snaha uspokojit přání zákazníka je znát na každém kroku. V technologickém oddělení přijde řeč na samotný princip kachlových kamen a přetrvávající mýtus, že jsou to kamna určená pouze do stále obývaných interiérů, kde se jejich akumulční schopnost dá využít nejlépe. Ve firmě Sommerhuber se tento přežitý názor snaží vyvrátit už řadu let. A daří

se jim to. Opravdu, funguje to. Dřív bývala klasická kachlová kamna spojována především s velmi dlouhým časovým úsekem, který dělil okamžik zatopení a výsledného pocitu tepla. Mnozí to známe z našich víkendových domů. V pátek večer dorazíme do promrzlé chalupy a hned se ženeme zatápět. Efekt tepla se ale dostaví až druhý den, dům je však stále syrový a opravdu příjemně teplo je v něm v neděli kolem poledního. To abychom pomalu nasedli do auta a vyrazili zpět do města. Celou cestu si

s manželkou v autě povídáme o tom, jak fantastické by bylo, moci na chalupě zůstat pár dalších dní. Kachláky zatím vytápějí prázdný dům a my jsme dopřáli ten nejlepší komfort ne sobě, ale myším, které se vesele prohánějí pod podlahou. Trend posledních let tuto skutečnost výrazně mění. „*Současná keramika a způsob obestavby umožňuje, aby se stavba nahřála během půl hodiny. Máme-li dobře vyschlé dřevo, stačí jednou přiložit a systém automatického spalování už vše řídí sám,*“ říká Christian Sommerhuber. „*Moderní technologie, na kterých stále pracujeme, zajistí, že dřevo důkladně shoří a v ohništi zůstává jen malé množství popela, které ocení naše záhony a květináče. Takto nahřátá stavba pak dává do interiéru teplo po dalších dvanáct hodin,*“ uzavírá.

Vysoká funkčnost je jen jedna strana mince. Druhou stranou, neméně podstatnou, je celkový vzhled a začlenění topidla do interiéru. Jistě, můžeme si někde do kouta postavit bubínek a z komplikovaného kouřovodu vytvořit designový prvek. Drobné nedostatky skryje kouřová clona, která do pokoje vnikne při každém přikládání a my si brzy od kolegů vysloužíme v práci přezdívku „uzenáč“. Tak nějak cítím, že toto asi není cesta, kterou se chce většina z nás vydat.

I rakouská manufaktura Sommerhuber samozřejmě staví víceméně klasické obestavby, léty prověřené, vysoce funkční. V posledních letech se ale pouští především na poli velkoplošné keramiky do zajímavých experimentů. Musím říct, že jejich poslední počín, minimalistická keramika iForm® mě zaujala už na letošním veletrhu ve Welsu. Strategie je až ďábelsky jednoduchá - pět keramických dílů, univerzální použití! Fotografie doplňující tento článek jsou toho důkazem. A inspirace podobně jednoduchým, praktickým a přitom výsostně jiným designem telefonu je jasná na první pohled. Prostě krásná a funkční věc, která dobře zapadne do většiny interiérů. Architektonické řešení moderního interiéru tak přináší do kamnářského a keramického řemesla nový impuls. Ne každý totiž sáhne po klasické keramice, ne každému vyhovuje chladný trend betonových obestaveb. Chce to prostě něco nového, jednoduchou formu, která si ale zachová materiálovou příjemnost. V takovém okamžiku přichází na řadu velkoplošná keramika. Obklad krbové vložky je pak nejen estetický, ale také vysoce funkční. Není to, co většina z nás požaduje?

iForm® 2110 by Sommerhuber

A nebyla by to firma Sommerhuber, aby se nesnažila překročit zažité hranice a nabídnout něco dalšího. Už léta se pohybuje i na poli wellness. Vyvíjí vyhřívané keramické lavice pro sauny a relaxační zařízení. Měl jsem možnost na vlastní oči vidět, a taky na vlastní záda vyzkoušet, jejich nejaktuálnější model Lounger Two Plus. „Princip je prostý. Ergonomicky tvarovaný povrch z keramických plátů přilne těsně k tělu, jemné sálavé teplo zklidňuje autonomní nervový systém, podporuje krevní oběh a má velmi pozitivní vliv na imunitní systém,“ říká Christian, zatímco já pomalu usínám. Naštěstí jsem si to včas uvědomil a raději si sedám.

Elektricky vyhřívaný povrch je na dotek sametový. Firma jej v současnosti nabízí ve 22 provedeních glazury. S předchozími modely keramických lehátek se můžete setkat v řadě luxusních hotelových wellness centrech po celém světě, jsou jimi vybaveny i relaxační zóny na zaoceánských lodích „Oasis of the Seas“. „Musím říct, že jsme nadšeni z pozitivních ohlasů z celého světa a to nás samozřejmě motivuje k dalším nápadům. Proto chceme jít dál a dál v precizaci designu a minimalistické provedení Lounger Two Plus je logickým vyústěním těchto kroků. Prvním krokem byly kdysi lavice do odpočinkových zón v saunách, dnes už jsme mnohem

Lounger Two Plus by Sommerhuber

dál a to ještě zdaleka nejsme na konci cesty,“ uzavírá ještě v recepci Christian Sommerhuber. Loučím se, jsem srdečně zván k další návštěvě. I ve Steyru vědí dobře, že mezi českými zákazníky mají své fanoušky. A byli by rádi, kdyby jich bylo stále víc. Důležité je, že jejich relaxační keramické lavice mnohem častěji pronikají do privátní sféry a lidé jich začínají využívat i v klidu domova. Otvírá se tak nový segment trhu. Jedu po sametové silnici, jejíž povrch připomíná keramiku na sever, 40 kilometrů do Linze a dál k české hranici, prohrátá záda a spousta zajímavých dojmů. Na takovou reportáž se nechám klidně poslat znovu.

KERAMIKA BEZ KOMPROMISŮ

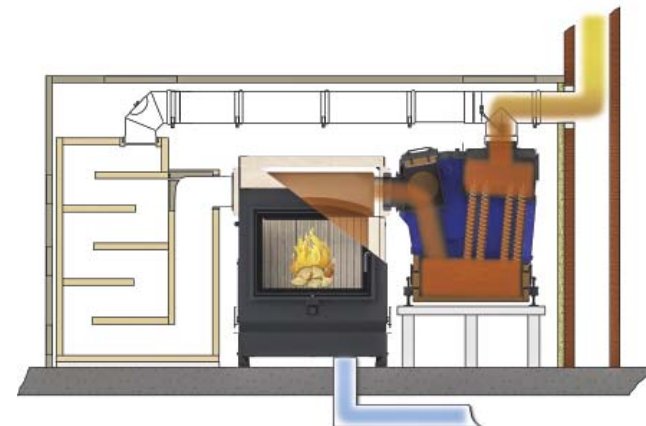
Na český trh dodává Fire Factory SE, Soběslav. Více na **www.kolem-kamen.cz**.

Akumulace na třetí

schovám si teplo do vody

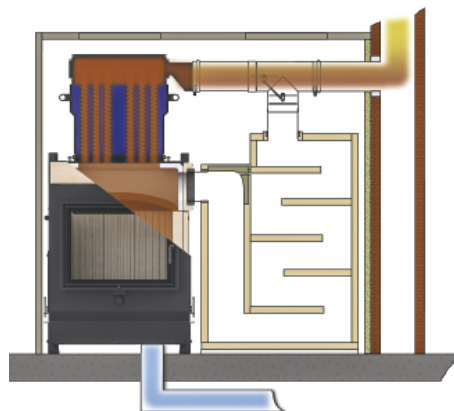
Text | Hannes Eilig

Foto | Brunner

Ze šamotu stavěné ohniště, tahový systém, teplovodní výměník – vše v jednom. Když se tato trojkombinace doplní ještě akumulární obestavbou, není co řešit – topidlo s větší tepelnou setrvačností bychom určitě hledali těžko.

U Brunnera vyvinuli dva typy teplovodních výměníků, které jsou připojitelné k šamotovým ohništím. Tyto teplovodní výměníky se ve stavbách kombinují s tahovými systémy. Přesměrování toku spalin se děje Moritzovou klapkou, která zajišťuje, že je pro spaliny vždy otevřená pouze jedna z cest. Teplovodní výměníky se liší konstrukcí a způsobem použití. První z nich se používá jako „vedle ohniště stojící“, druhý jako „nasazený na ohniště“. U tohoto druhého typu je možné postavit vysoká štíhlá kamna bez tahového systému. Pak máme ale k dispozici pouze akumulární hmotu ohniště. U vedle stojícího teplovodního výměníku je důležité, aby byl umístěn co nejblíže k ohništi. Připojuje se totiž rourami, u kterých nelze zcela zabránit tepelné ztrátě. S tímto tepelným výměníkem, který má půdorysný rozměr pouze 40 x 80 cm lze stavět nízká, ale robustní kamna. Výměník je velice flexibilní díky různým možnostem napojení přívodu a odvodu spalin. Oba výmě-

níky mají integrovanou čistící mechaniku a jsou schopny převést do vody přibližně 50% výkonu topidla.

Brunner Eck Kamin 42-42-42 a BSK9

Šamot z Velkých Opatovic

zná každý, kdo potřebuje akumulovat

Text | Bc. Robert Kováč

Foto | P-D Refractories CZ a.s.

Vážení přátelé kamen, rád bych vám představil šamotové výrobky z naší firmy **P-D Refractories CZ a.s. z Velkých Opatovic**, která na českém trhu v oblasti výroby žáromateriálů působí od roku 1892.

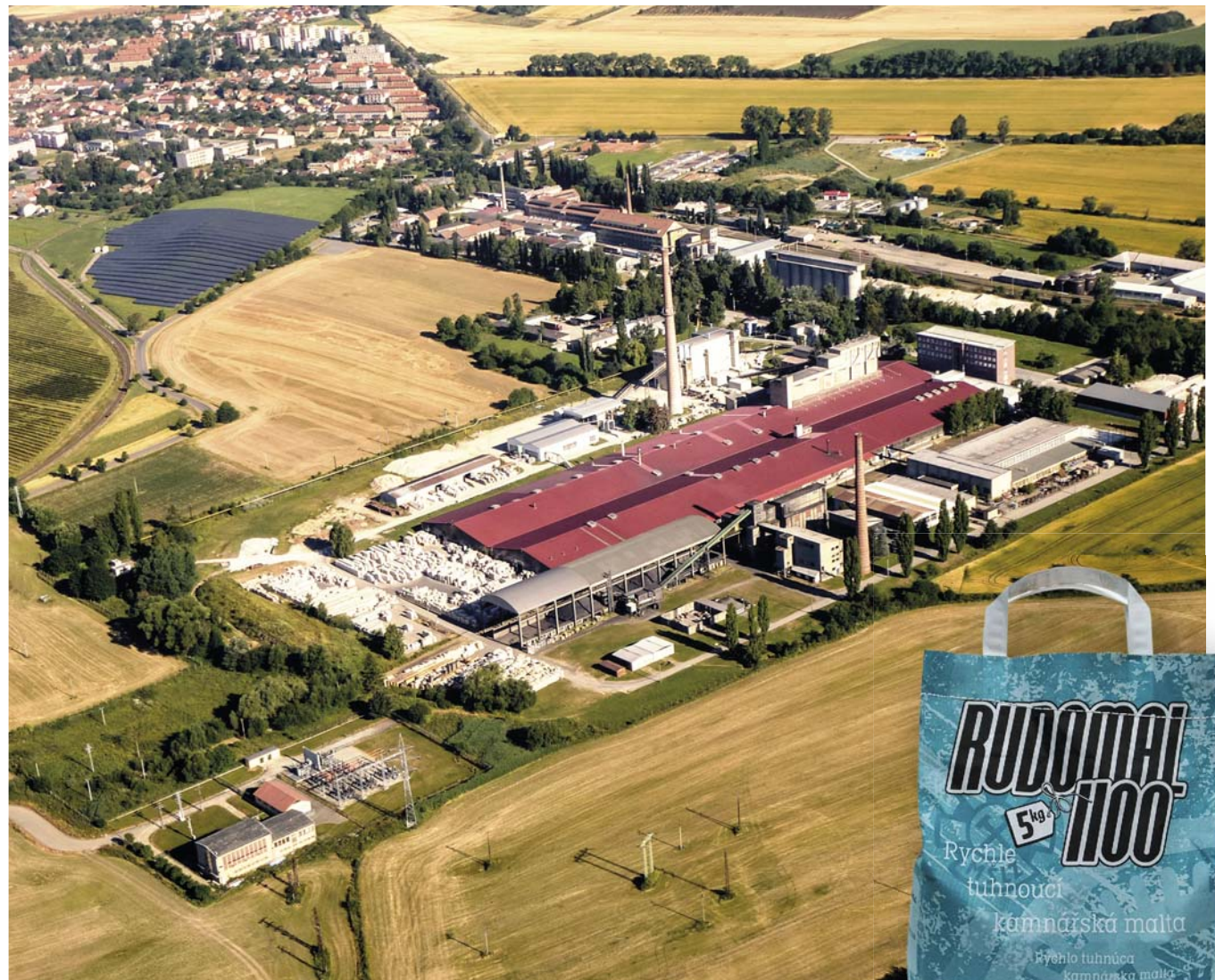
Spektrum zde vyráběných žáromateriálů je velmi široké. Největší část produkce směřuje do zahraničí a to zejména do průmyslu zpracování železných i neželezných kovů, výroby stavebních hmot, sklářství, atd. I když v celkovém pohledu pro kamnáře vyrábíme „pouze“ 5 % z celkové výroby, děláme pro toto nádherné řemeslo pořád nové tvarovky, zavádíme nové materiály a i jinak spolupracujeme s kamnáři.

Základní výrobky tvoří tažený kamnářský šamot s objemovou hmotností 1.800 kg/m^3 a lisovaný kamnářský šamot (většinou vyráběný na zakázku dle přání konkrétního zákazníka) s objemovou hmotností do 2.150 kg/m^3 . Při lisování je možné na tvarovky vytvářet různé vzory, čehož hojně využívají výrobci krbových vložek.

V poslední době pro kamnáře vyrábíme tvarovky ze žárobetonů. Jedná se většinou o tvarovky do krbových vložek a v neposlední řadě o pecní tvarovky složitých tvarů (pizza pece, pece na chleba, atd.).

Aktuální novinkou pro kamnáře je využívání magnetitových tvarovek pro akumulaci. Tento těžký materiál s objemovou hmotností od 3.800 do 4.000 kg/m^3 je nejtěžší akumulant používaný hlavně výrobci krbových vložek, ale i samotnými kamnáři.

Ke kvalitnímu kamnářskému šamotu patří i výroba různých tmelů a malt. Velice oblíbený je „haťák“ - Rudomal 1100, vyrobený na základě dlouholetých zkušeností rakouských kamnářů. V tomto výrobku se snoubí vysoká kvalita, kterou podtrhuje příznivá cena.

Legendární Rudomal 1100

Čerstvě vylisovaný šamot...

...a výsledný produkt

iDesign v koupelně

zavolejte vodě, že se potřebujete umýt...

Text | Leoš Spáčil

Foto | Gessi

Nová řada **iSpa** je ukázkou schopnosti zachytit současnost a „poezii“ předmětů pomocí designu **Gessi**, jež přináší do koupelnového vybavení špičkovou technologii. **iSpa** se řídí konceptem biodesignu se zřetelnou inspirací přírodou a organickými tvary. **iSpa** může přinést uvolněnou sofistikovanost a absolutní klid do každé koupelny. Stylistický rys kolekce je obdélníkového tvaru s hladkými a zaoblenými hranami, které jako by sama voda vytvořila... Tento jedinečný tvar je příjemný na pohled i na dotek. Kolekce **iSpa Gessi** poprvé přichází s kompletním vybavením pro koupelny. V sérii naleznete vše od vodovodních baterií nabízených v několika High-Tech provedeních, přes doplňky, Wellness systémy, sanitární keramiku, zrcadla, až po historicky první vanu navrženou a vyráběnou firmou **Gessi**.

GESSI[®]
SÉRIE
iSpa[®]

výhradní dovozce: **designbath** www.designbath.cz

autorizovaný prodejce: **Dorint Pha s.r.o.**, Vršovická 1d, Praha 10, www.dorintpha.cz

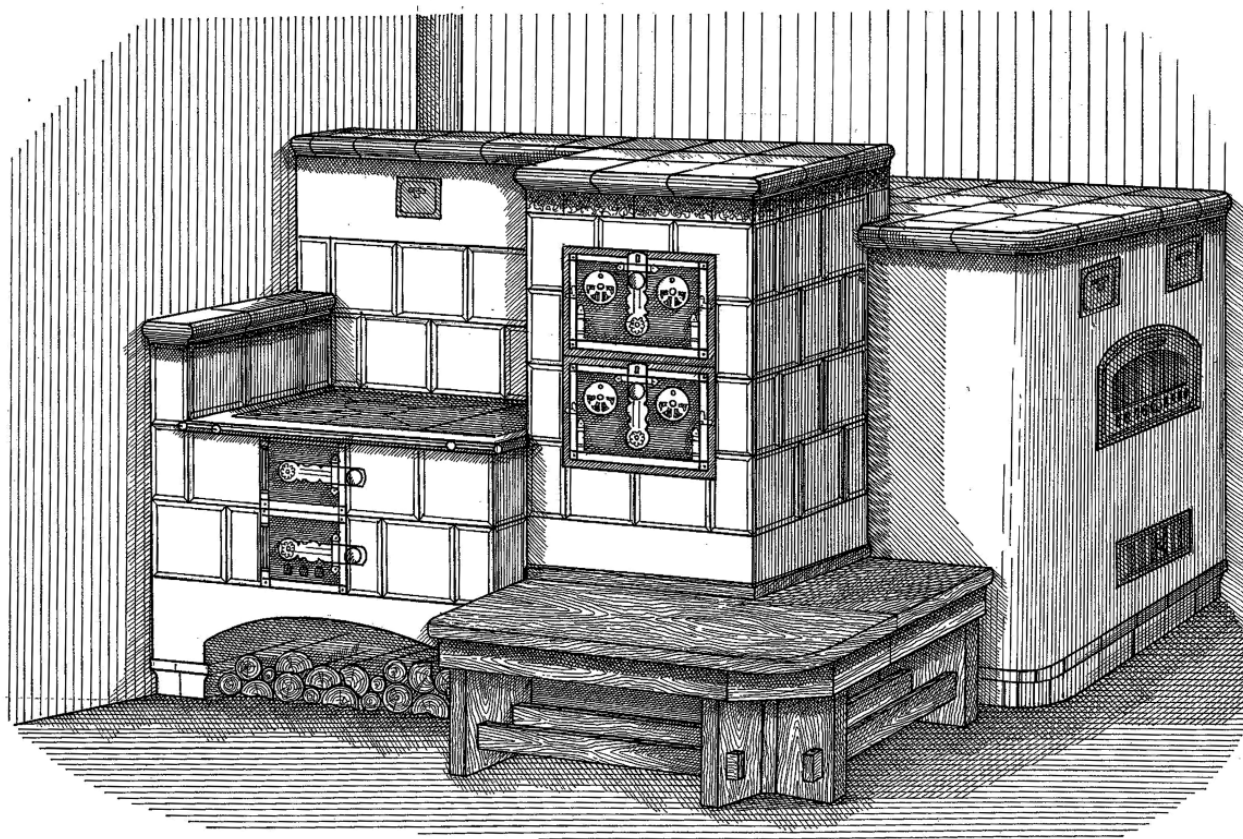
Miro Jauernig

portrét velkého českého kamnáře

Text | Jitka Pokorná

Foto | archiv Miro Jauerniga

Protože toto číslo našeho časopisu je vlastně celé svým způsobem o velkých věcech, rozhodli jsme se udělat portrét toho největšího (minimálně výškou) kamnáře, kterého známe. Pokud byste snad nevěděli, o koho se jedná, je to Miro Jauernig z dnes, víc než kdy jindy, populární díry – Hanušovic. Když ale Mira poznáte, tak zjistíte, že nevyniká jenom svým velkým vzrůstem, ale především laskavostí, vstřícností a především férovostí. Abychom tedy pronikli více do životní filozofie toho kamnáře, položili jsme mu pár otázek.

AXONOMETRICKÝ POHLED NA KACHLOVÝ SPORÁK A PEO S LEŽENÍM

Uvedli jsme tě jako největšího kamnáře, kolik tedy vlastně měříš?

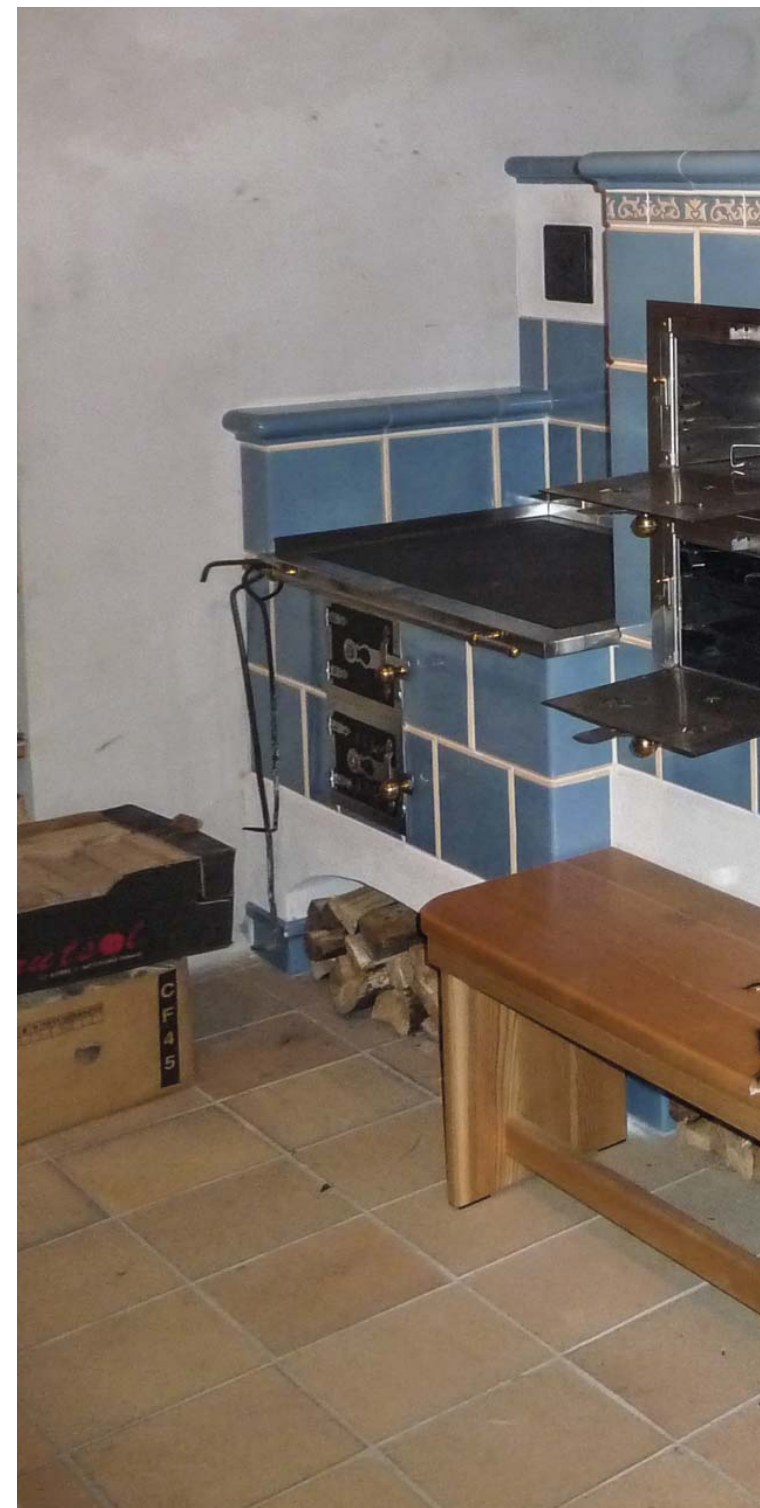
Dost dlouho jsem byl nejvyšší v rodině. Dost mne ovšem o 1 cm nepřerostl syn Honza. Má 198 cm a dosti si na tom zakládá! Zatím mu hrozí nebezpečí jen ze strany neteří (Anežce jsou 3 roky a Barborce 1 měsíc).

Ale výšku jsme zdělili po mých prarodičích z obou stran. Babička Alberta mi ráda ukazovala fotku z počátku války, na které byl z holandského pobřeží na vzdálenost asi 100 m vyfočený německý křižník s nastoupenou posádkou.

Zhruba uprostřed jeden námořník o necelou hlavu ostatní převyšoval. Tak to je tvůj děda, byla její oblíbená věta.

Jak ses ke kamnařině dostal?

Asi není žádným tajemstvím, že jsem před založením kamnářské živnosti pouštěl jako výpravčí vláčky na horské trati mezi Hanušovicemi a Jeseníkem. Tato práce mě sice bavila, ale jaksi nebyl vidět žádný hmatatelný výsledek (naštěstí se to obešlo i bez nehod). Volného času bylo poměrně dost a já měl stálou potřebu něco tvořit. Díky staršímu příteli (70 let) jsem

se naučil práci s kamenem. Byly to podezdívky, opěrné zdi, obklady, ale i otevřené krby. Kamenickou mne naučil dobře. Časem se na něj však obrátil známý, že shání někoho, kdo zvládne postavit kachlová kamna pro jednoho zákazníka. Děda prohlásil, že na tom nic není. Že to viděl stavět když maloval drážní byty v Hanušovicích. Asi za měsíc jsme už nastoupili do akce. V rohu pokoje nové letovické kachle, plechová vanička s cihlářskou hlínou a menší hromada klasických pálených cihel. Hlavní strůjce tohoto kšeftu seděl na druhé straně obývacího v křesílku a snažil se mi vysvětlit co s tím materiálem mám dělat.

Občas z kuchyně vykoukla paní domácí „*mistři nedáte si kafičko?*“. No a jaký byl výsledek? Na dotaz proč kamna řádně netopí děda s ledovým klidem odpovídal, že je zřejmě mokré dřevo anebo neumím topit. Nezbyvalo mi tedy nic jiného, než se do kamnářské problematiky hlouběji ponořit a kachláky spravit sám.

Myslíš, že region u Hanušovic je nějakým způsobem specifický, zejména pak co se týče kamen?

Co se týká kamen jsou si všechny horské regiony hodně podobné. Občas se pobavím pře-

kvapenou tváří zákazníka, který chce po mně opravit původní kachlový sporák s kobkou a já, aniž bych sporák viděl, odpovídám otázkou, zda náhodou nejsou kachle bledě modré s bílou fazetou. V devadesáti procentech to vychází, tyto kachle se totiž na sporáky používaly nejčastěji. U pokojových kamen už bych se ale, co se tvaru a barvy kachlů týče, nechytal.

Smutné kamnářské časy nastaly v šedesátých a sedmdesátých letech, kdy bylo snazší domy vytápět levným uhlím, plynem, naftou nebo relativně levnou elektřinou. Jsem moc rád, že

nyní stále rostou řady těch, kteří preferují jako hlavní zdroj vytápění těžkými kachlovými kamny a jejich blahodárné sálavé teplo. Je to bez nadsázky slunce v domě.

Dlouhá léta jsi byl členem cechu, pořádáš různé přednášky, nebojíš se sdílet informace s ostatními? Jaká je tvoje filozofie?

Ani jsem nezaregistroval, že už nejsem členem cechu. Budu muset zavolat tajemnici Janě Macourkové, co jsem provedl, že jsem vypadl.

Ale nyní vážně. Považuji se za pragmatika a praktika. Dopravní školu jsem kdysi zdárně dokončil i proto, že jsem ji, zejména místo vyučování, rád spravoval.

A proč jsem tedy začal sám učit? Bylo mi již trapné poslouchat na cechovních radách stále dokola takové ty prezidentovy řeči, že bych si to učení měl taky konečně vyzkoušet a nenechávat v tom jen ty druhé. Zabralo to asi před osmi lety, kdy jsem přišel jako cechovní lektor do Ostravy.

Na těch prvních deset minut před rekvalifikanty už nikdy nezapomenu. Na čele drobné krůpějky potu, v hlavě prázdno a mlel jsem něco, co smysl moc nedávalo. A to jsem to měl vydržet 8 hodin!

Najednou byla však z minut hodina, z jedné hodiny čtyři a kluci ani nechtěli přestávku. Občas jsme zastihli tajemnici jak poslouchá za dveřmi, když jsem popisoval historky ze staveb. Trochu šok pro mne nastal hned druhý den, když uprostřed vyučování vstal Pepa Kopřiva, který jezdil až z Klentnice a dává mi lahve domácí slivovice. Na můj dotaz „*co blbneš?*“ klidně odpověděl, že mne rád poslouchá. A tím jsem vlastně rozchodil svou trému.

Jinak ze sdílení informací opravdu strach nemám. Jsem rád i za povedená kamna ostatních. A jaká je má filozofie? Napadlo mne jen pár věcí, které mi jsou milé u ostatních a proto se jich snažím držet i sám. Za nejdůležitější považuji zásadu, že je správné více dávat než brát. Zdaleka tím nemám na mysli jen hmotné věci. Ti, co to nedokážou, mi připadají v jistém smyslu slova osamocení a časem i smutní. Za zdánlivé samozřejmosti bychom neměli Bohu zapomínat děkovat. Těch věcí je vlastně nekonečně mnoho. Cokoliv děláme, nemělo by přinášet užitek a radost jen nám, ale i ostatním. Je s podivem, jak často se dobré skutky překvapivě vrací zpět.

Za to, co děláme pro ostatní bychom z principu neměli očekávat vděk. Jednak se to nesluší a jednak to snižuje smysl toho, co jsme udělali

dobrého. (pozn. To, že jsem se podělil o tyto myšlenky ještě neznamená, že je striktně dodržuju.)

Jaký typ topidla stavíš nejraději?

Za geniální topidlo, které pokaždé rád stavím považuji klasický kuchyňský sporák s kobkou. Ale v poslední době přicházím na chuť i moderním stavbám z velkoformátových kachlí. V principu mám ale radost z každých povedených kamen, která rozzáří tvář zákazníka.

Můžeš nám říct o nějakém průšvihů? A naopak, co si myslíš, že se ti hodně povedlo?

Mám takový pocit, že kdybych se nyní rozpsal o průšvících za cca 25 let, tak může Kolem kamen vycházet klidně jako týdeník.

Tak tedy alespoň jeden, který mne velmi mrzel. Asi před dvanácti lety jsem postavil mladé rodině do novostavby kamna jako hlavní zdroj vytápění. Po vysušení a prvním větším zátoku mi celí zděšení volají, že kamna bouchla a jsou prasklá. Má odpověď zněla, že zcela jistě nedodrželi návod k obsluze a kamna bude nutné na jejich náklady opravit. Na místo činu jsem se vydal hned druhý den. Kamna byla skutečně prasklá. Sebejistě jsem si vyžádal podepsaný návod k obsluze a začal jej předčítat. Hned po prvním řádku mi bylo jasné, že jsem při předávce kamen vytáhl jiný papír. Jednalo se totiž o klasické biotopeniště se vzduchovými dvířky pod topeništěm a já předal návod k obsluze na kamna s jedněmi většími prosklenými dvířky a šoupětem vzduchu jak ve spodní tak v horní části dvířek. Zákazník tedy po rozhoření topeniště zavřel spodní přívod vzduchu (spodní dvířka), horní přívod v tomto případě pochopitelně nebyl, no a průšvih byl na světě. Následovala tedy obrovská omluva z mé strany a oprava a servis zdarma.

Ale ještě jednu veselejší historku. Před rokem mi volali v pátek dopoledne noví chalupáři (mladí lékaři) ze sousední vesnice, že by chtěli kamna. Na místo jsem přijel hned po obědě. Na zahradě jsem si natrhal pár švestek, paní už stála před vchodem a zvala mne dál. Mohl jsem si dát i oběd, ale byl jsem po jídle. Tak tedy alespoň čaj a koláč. Během doby oběda jsme si povídali o historii Habartic, krásném okolí a já postupně (s jejich svolením) prošel všechny spodní i horní místnosti a vše pečlivě zaměřil. Po uklizení nádobí a uvaření káfička se ptám - a jaká kachlová kamna byste tedy rádi? Oba doktoři na mne i s dětmi nechápavě koukali s tvrzením, že oni přece žádná

kamna nechtějí. Připadalo mi to jako žert. Má další otázka byla - proč mne tedy takhle hostíte a necháte prolézt celý dům. No víte, my jsme zde teprve krátce a mysleli jsme si, že jste soused z vedlejšího domu, odpověděla mi mile paní. Ještě jsme ho neviděli, akorát nám ostatní vyprávěli, že je to takový šprýmař, přidal se manžel.

Se sousedem jsme kamarádi, takže jsem věděl, že jim ostatní nelhali. No zakázka z toho sice nebyla, ale já jsem se proslavil po širším okolí. Pochopitelně hlavně zásluhou jejich skutečného souseda, který mi ještě tentýž den volal s hubou od ucha k uchu, že shání dobrého kamnáře. No a ta skutečná zakázka byla na opačném konci vesnice. Rovněž doktorský pár z Olomouce!

A co se mi v poslední době povedlo? Asi největší radost jsem měl před třemi týdny, když jsem si vylepšil svůj čas na běžkařském okruhu Velký Schengen cca o 15 minut. Zeťák si

dal s Honzou kratší trasu, jelikož byl s dlahou na ruce pomalejší a měl od obvodáka napsanou vycházku jen na dvě hodiny.

Myslíš si, že se trh a zákazníci nějak změnili za tu dobu co se kamnařině věnuješ?

Zákazníci se změnili zásadním způsobem. Když jsem si po revoluci nechal vytisknout v Šumperském severu z úsporných důvodů jen nevýraznou nabídku na kamnářské práce za 20 Kč, byl jsem doslova zaskočen. Během čtrnácti dnů byla práce asi na dva roky. Pochopitelným důvodem byl značný nedostatek kamnářů. To jsem tenkrát ovšem vůbec netušil.

V současné době hrají podstatnější roli reference mezi lidmi. Kamna nepředstavují žádnou malou investici, staví se na celý život a rovněž musí splňovat poměrně přísné normy. Je vidět i větší náročnost zákazníků na funkce kamen a jejich celkový vzhled. V těchto požadavcích si čeští zákazníci v ničem nezadají s těmi rakouskými a německými. Často jsou i náročnější.

„Myslím si, že mezi námi je plno výborných kamnářů, kteří i mne inspirují. Nejen tím, jaká kamna staví, ale i svojí nezištností a skromností. A za ty ostatní komplimenty redakci upřímně děkuji. Nabílo mne to do dalšího života. Snad se už k horšímu nezměním!“

Jak vidíš svoji firmu za dvacet let?

Vzhledem ke stále se zvyšující důchodové hranici v plném rozkvětu. Tedy, pokud nás nepřeválcuje čínská konkurence! Ale pokud by zakázek bylo málo, mohl bych v Ostravě učit třeba šikmooké kamnáře.

Ale opět trochu vážněji. Vzpomeňme, kde byla kamnařina cca před 20 lety. Teplovodní kamnová vložka – co je to? Kuchyňský sporák s bezroštovým topeništěm – hloupost! Čisté sklo u klasické či dokonce teplovodní krbové vložky – téměř nemožné! Automatická regulace spalování – zbytečnost! Myslím si, že podobně se budeme dívat na nynější dobu za dalších 20 let.

Pomáhá ti v práci nějak rodina?

Pomáhá, to je asi slabé slovo. Bez podpory rodiny a hlavně vynikající ženy bych nedokázal dělat to co dělám. Je mi hloupé to vyjadřovat v číslech, ale řekl bych, že rodina má na úspěchu podíl tak ze 40%. Dalších 40% bych dal kolegům, kteří s námi staví a vše připravují (nerad používám slovo zaměstnanci). Myslím si, že

jsou spolehliví a dělat špičkovou práci je baví. A zda těch zbývajících 20% není pro mne příliš, to nechám na posouzení ostatních.

Jak tě ovlivnili tvoji sudetští prarodiče?

Sudetským předkům jsem vděčen zejména za křesťanskou víru. Dává mému životu smysl a často sílu. Dále bezesporu za pracovitost. Skromnost a pokoru napsat nemohu, v těchto vlastnostech by mne předci určitě předčili.

Když nejsi v práci, tak co děláš? Relaxuješ nějak?

Syn mne má za workholika. Pokud to platí i pro ty, co mají zaměstnání jako zábavu, tak má pravdu. Ale jsem naučený práci běžně prokládat sportem a naopak. Např. když mne dopoledne v kanceláři opouští inspirace a je slušné počasí, rád vytáhnou horáka nebo si jdu zaběhat. Obvykle následně udělám práce i dvakrát víc. Jinak je pro mne příjemný relax sečení trávy a sušení sena. Dobře nakut kosu mne ve 12-13ti letech učil jeden původní Němec. Nyní klepu nejen svou, ale většinou i sousedům. Část sena přijde

do krmelce kousek nad domem a tu podstatně větší dávám známým na kozí farmu. Kozí mléko a sýry mám moc rád. Dovolenou trávíme nejraději aktivně v Alpách nebo na horách v Rumunsku.

A nakonec, kdybys nedělal kamna, tak čím by ses živil?

Zatím jsem nepoznal zajímavější řemeslo kde je tak těsně provázaná funkce a estetika.

Rád ale prohlížím původní staré krovy, kde každý čep, dlab a sedýlko mají svůj smysl a nebylo zapotřebí žádného hřebu, nebo dokonce vrutu. Takže bych asi byl tesařem.

Na závěr bych redakci a vedení rád poděkoval za příjemné otázky, za profesionálně vedený časopis a popřál hodně zdaru při další propagaci kamnářského řemesla. Poděkování z mé strany patří i vašim kolegům. Je vidět, že obchod je sice pro všechny důležitý, ale nikdy to není na úkor kamarádských a férových vztahů.

Ať nám táhnou, buďte všichni zdraví.

Tak jsme viděli krále všech kamen

a to není žádná pohádka

Text | Eliška Pokorná

Foto | archiv

Pokud si právě teď říkáte, že jsme se možná zbláznili, jak by mohl král kamen existovat někde jinde, než v pohádkách, tak prosím, čtěte dál. Král všech kamen je totiž naprosto pochopitelná přezdívka, kterou si vysloužila jedenáctimetrová kamna stojící v polském Gdaňsku. No a my jsme se loni na podzim právě do Polska vydali, abychom se našemu králi poklonili, a zároveň vám ho, jako nejpovolanějším poddaným, představili.

Král kamen byl postaven v letech 1545 - 1546 gdaňským kamnářem Georgem Stalzennerem v budově zvané Artušův dvůr, kde se už od 14. století scházeli nejvlivnější osobnosti středověkého politického života. Tam stál až do roku 1943, kdy se ho Poláci rozhodli přestěhovat do kláštera v Kartuzách, aby ho tak ochránili před běsnící druhou světovou válkou. Dnes se ale opět tyčí v celé své kráse doma v Gdaňsku.

Jak už bylo řečeno, tato funkční kamna jsou vysoká neuvěřitelných 11 metrů a zdobí je téměř 600 mistrně vyvedených kachlů. Mezi nimi můžeme rozlišit různé druhy kachlů. Jsou mezi nimi například tři druhy zazdívacích kachlů,

rohové kachle, obrubové kachle, římsy, korunační kachle ve tvaru půlkruhu. Na některých z nich můžeme vidět bohatě barevně vyvedené alegorické postavy, panovnické erby nebo dokonce portréty tehdejších evropských panovníků, a to jak katolických tak protestantských.

Kamna byla postavena z menších obdélníkových kachlů (29,5 x 25 cm). Horní dvě volně stojící patra byla oddělena vlysem (obrubou). Tato patra se skládají ze dvou typů vysokých, obdélníkových kachlů - větší ve čtvrtém patře (55 x 34 cm) a menší v pátém patře (43 x 25 cm). O vyztužení kamen se stará železná konstrukce, díky níž mají

kamna věžovitý tvar. Dokonce se o nich říká, že mají představovat Babylonskou věž.

I když barevná škála glazur byla v době renesance poněkud technologicky omezená, kamna jsou velmi výrazně barevně vyvedena. Používaly se tyto pigmenty: cínově bílá, žlutý a hnědý oxid železitý, mangan fialový a kobaltová modř. Přesto ale tvůrci kamen dokázali vytvářet další barvy a efekty mícháním pigmentů. Zajímavostí je, že žádné dva kachle na kamnech nejsou stejné – každý je originál. Důležitým prvkem výzdoby krále kamen je i polychromické zlacení, které se vytvářelo až po kompletním posta-

vení celých kamen, nicméně dnes už jsou z něj bohužel viditelné pouze zbytky.

Může se stát, že na svých cestách zabloudíte i do Polska. Bude-li na vaší trase i jedno z nejkrásnějších polských měst – Gdaňsk – stojí za to zajít se poklonit králi kamen. Určitě vám to přinese kamnářské štěstí, možná trochu inspirace. Každopádně ale uvidíte živý důkaz o obrovské tradici profese, která lidem už po staletí přináší teplo do jejich domovů. A je jedno, že si doma nemůžete dovolit jedenácti-metrový kolos. Stejný hřejivý pocit vám přinese třeba i malý kachlový sporák.

Nepřítel akumulace – „velký vokno“

to není nic proti Billu Gatesovi

Text | Igor Bubeníček

Foto | Brunner

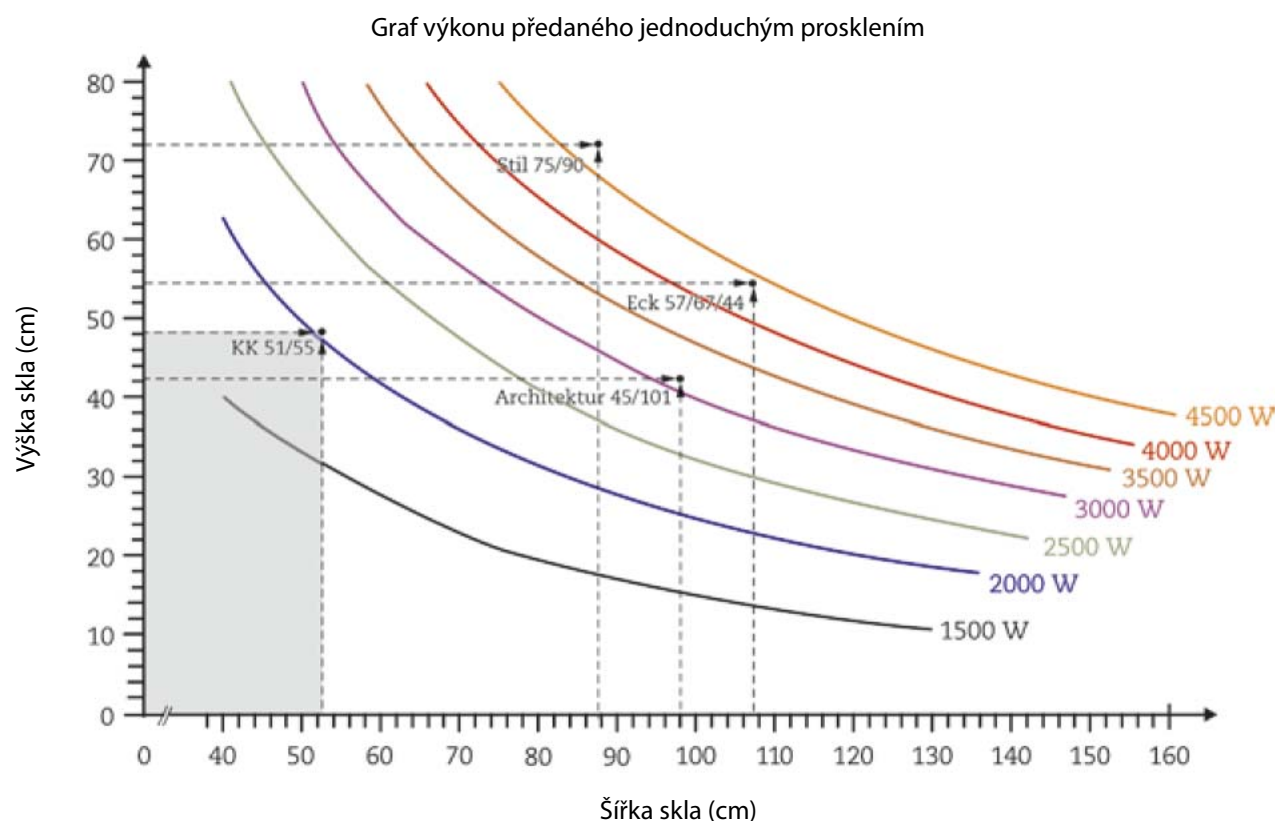
V posledních letech již trochu utichá obliba velkých prosklení u krbových vložek, ale stále ještě kamnáři slychávají od zákazníků požadavek: chceme akumulární stavbu a co největší prosklení. Kamnář tedy musí opakovaně vysvětlovat protichůdnost tohoto požadavku. Při dnešním způsobu stavby rodinných domů bývá tepelná ztráta prostoru o padesáti čtverečných metrech i méně než 1,5 kW. Pokud budeme uvažovat velikost prosklení přibližně 0,3 – 0,5 m², bude výkon předávaný přes sklo 2-4 kW.

tě, kromě toho se ohřívá a samo tepelně září. Zároveň kolem něj proudí vzduch z interiéru a ohřívá se. Jak tedy omezit výkon předávaný sklem? Omezit sálání, nebo omezit konvekci...

Všichni víme, co se stane, když nám svítí slunce do obývacího pokoje... Jeho tepelné záření pronikne okenním sklem a je absorbováno – ohřeje nás, podlahu i nábytek. Intenzita tepelného záření je závislá jednak na teplotě zdroje tepelného záření a jednak na vzdálenosti od tohoto zdroje. Zjednodušeně a příkladem řečeno – pokud budeme stát blízko ke krbu, který inten-

je celkové tepelné záření snižováno dvojitým prosklením (firma Pertinger již dnes používá prosklení trojitě). Dvojitě prosklení nemá vliv na tepelné záření z ohniště, ale díky němu se sníží teplota vnějšího skla o 100 – 150 stupňů. Tepelné záření samotných dvířek se tedy významně sníží. Díky tomu se celkové tepelné záření do místnosti sníží, dle velikosti skla, o 15% u velkých prosklení a o 40% u malých prosklení. Přibližně o 10 – 15% sníží tepelné záření i zrcadlový efekt na skle. Bohužel je tato úprava vždy doprovázena nepříznivými optickými efekty a zhoršenou průhledností.

Se zajímavým nápadem přišla firma Brunner. K jejím krbovým vložkám bude možné dokoupit „žaluzii“, která omezí nejen tepelné záření, ale i konvekci kolem dvířek a tím dokáže v uzavřeném stavu snížit množství vyzářené energie až o 90%. Možná si někteří z vás teď řeknou: „aha – v Německu objevili Ameriku“, protože něco takového už dávno používáte... Ale musíte uznat, že na sofistikovaném provedení „heat STOP“ opravdu něco je. Nehledě k tomu, že ve variantě „heat STOP exklusiv“ je žaluzie ovládaná patentovaným mechanismem s dálkovým ovladačem. Jestli máte i vy něco takového doma, dejte nám vědět, příště napíšeme o vás!

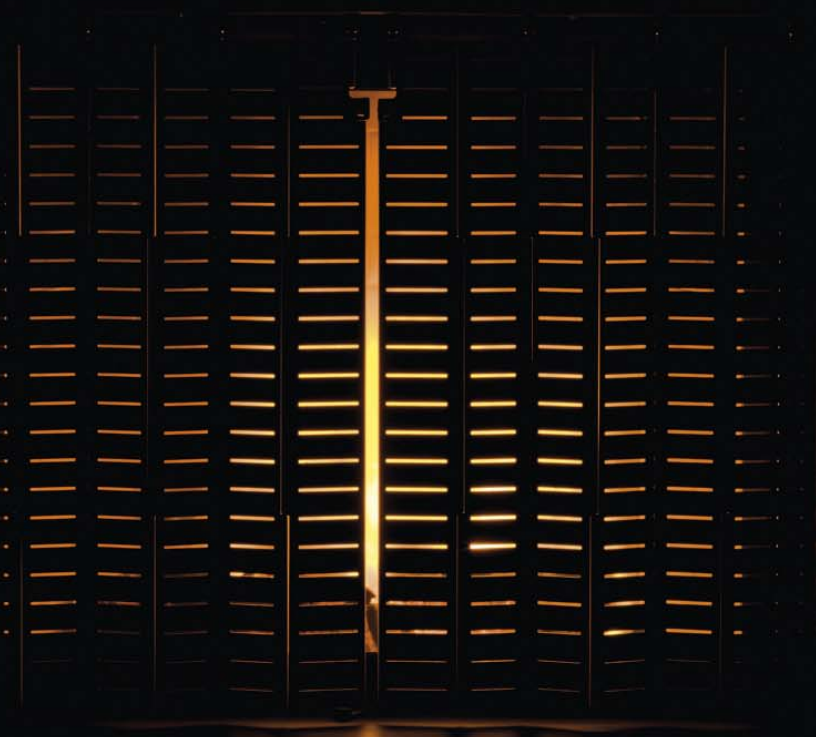
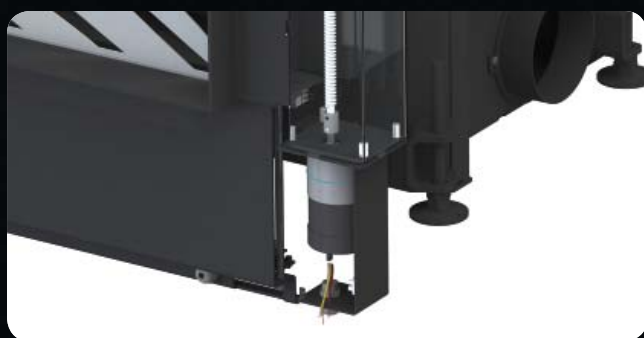

Pokud kamna roztápíme, je tento vyšší výkon určitě žádoucí, ale při eventuálním přikládání, ať už do teplovodního zdroje (kvůli dohřátí akumulární nádrže), nebo do akumulárních kamen s vyzdíváním ohniště, se nám může snadno stát, že prostor přetopíme. Sklo snadno propouští tepelné záření z ohniš-

te, živně hoří, pravděpodobně nám brzo chytanou gatě, pokud budeme stát dál od vyhasínajícího krbu, téměř žádné sálání už neucítíme.

V kamnářské praxi bývá tepelné záření přes sklo omezováno dvěma způsoby. Na sklo jsou buď nanášeny různé vrstvy, které odrážejí část tepelného záření zpět do ohniště, nebo

BRUNNER®

**Pamatujte:
čím méně energie přes sklo, tím více do akumulace!**

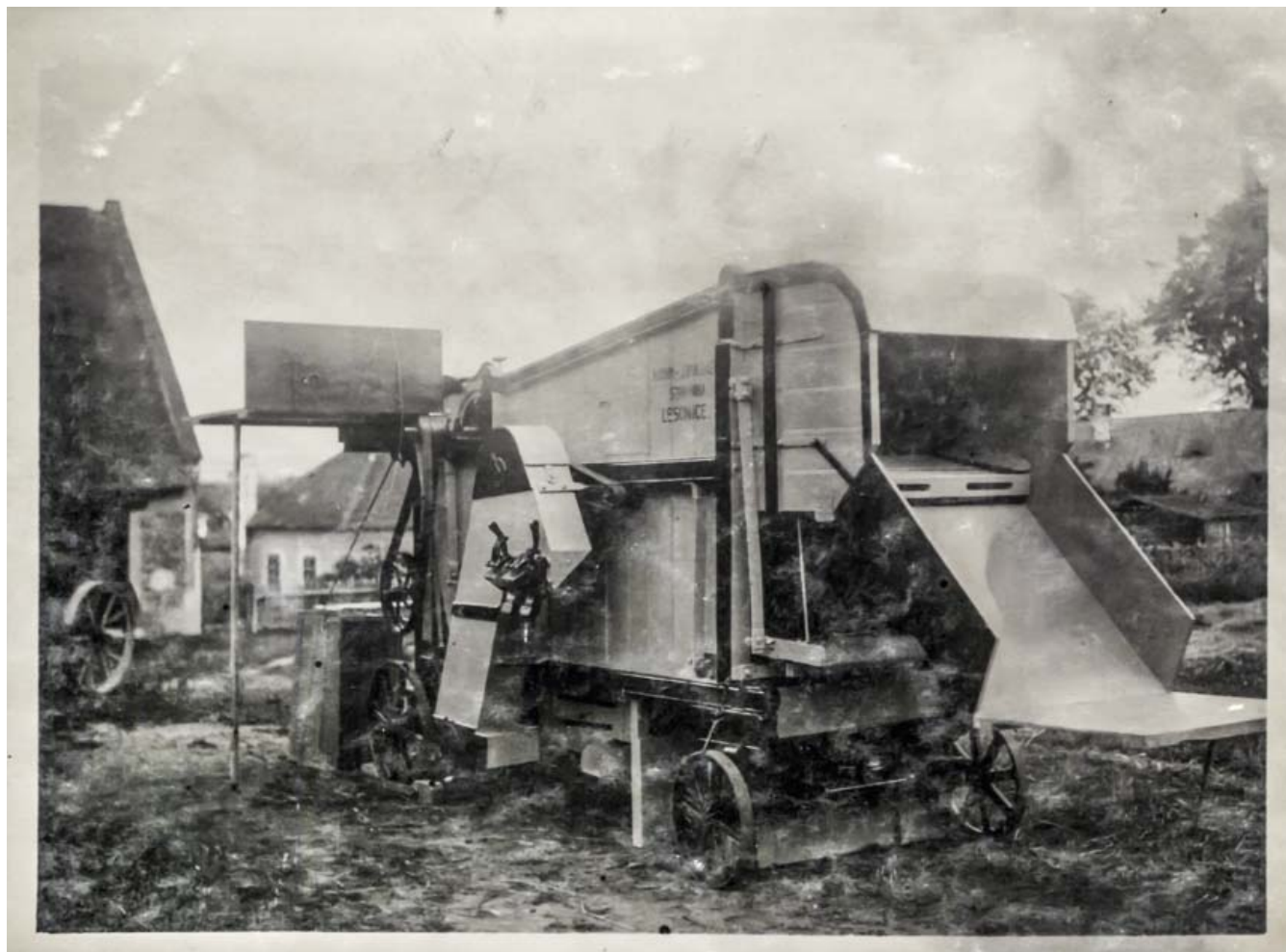
Želetavská kamna

téměř sto let trvající tradice kovodělné výroby na Vysočině

Text | Luboš Bervida
Foto | Želetavská kamna

Firma Brabenec, spol. s r.o. byla založena v roce 1922 v Lesonicích. Tehdy měla 2 společníky a jmenovala se Böhm a Brabenec. V roce 1930 se Jan Brabenec přesunul i s rodinou do nedaleké Želetavy a začal podnikat samostatně. V meziválečném období se strojírna zabývá především výrobou a opravami zemědělských strojů, technologiemi pro lihovary, pivovary a bramborárny. Ovšem strojírna v meziválečném období byla naprosto univerzální dílnou, která uměla vyrobit vše z kovu. Nebylo tedy výjimkou, že se v dílně opravovaly a i vyráběly náhradní díly na osobní i nákladní automobily. A tak se také čas od času stávalo, že přišla objednávka na výrobu kamen. Tehdy se strojírna ještě kachlovými kamny nezabývala. Vznikaly tady různé kopie plechových kamen té doby, od bubínků po satanky. Dlužno dodat, že kamna jako produkt byl pro firmu Brabenec naprosto okrajovou záležitostí a tudíž nemělo smysl se vývojem vlastních kamen vůbec zabývat. Technologicky velice podobným výrobkem a jeho vývojem se ale firma Brabenec zabývala intenzivně v meziválečném období i v době 2. světové války. Jednalo se o dřevoplynový generátor, kterým se nejčastěji poháněly dnes by se řeklo „užitkové vozy“, zkrátka malé nákladáčky pro živnostníky. Dal se ale využít k pohánění i dalších strojů, jako byly například mlátičky, šrotovací stroje a jiné.

Po roce 1945 nastalo období růstu a skutečně to 3 roky vypadalo, že se blýská na lepší časy. Pan Josef Brabenec (syn Jana zakladatele) se tedy rozhodl, že rozšíří strojírnou o novou výrobní halu a roce 1946 si vzal od banky půjčku a halu postavil. O 2 roky později ale nastal zásadní zlom. Znárodnění strojírný proběhlo fakticky v roce 1950, kdy pan Josef Brabenec podepsal nájemní smlouvu s národ-

Lis na slámu, jeden z tradičních produktů želetavské firmy Brabenec

ním podnikem Kovoslužba. Samotný proces znárodnění byl z dnešního pohledu v podstatě legálním právním úkonem v podobě nájemní smlouvy, i když krajně nevýhodné, pro pronajímatele. Pro dokreslení situace uvedu, že pan Brabenec splácel úvěr bance ještě do roku 1965 a výše ročního nájemného na jeho pokrytí rozhodně nestačila. Musel jej tedy doplácet i ze svého platu. Komunistická strana potřebovala strojírnou funkční a pan Brabenec neměl tušení, jak dlouho se vláda jedné strany v české kotlině udrží. Uzavřeli

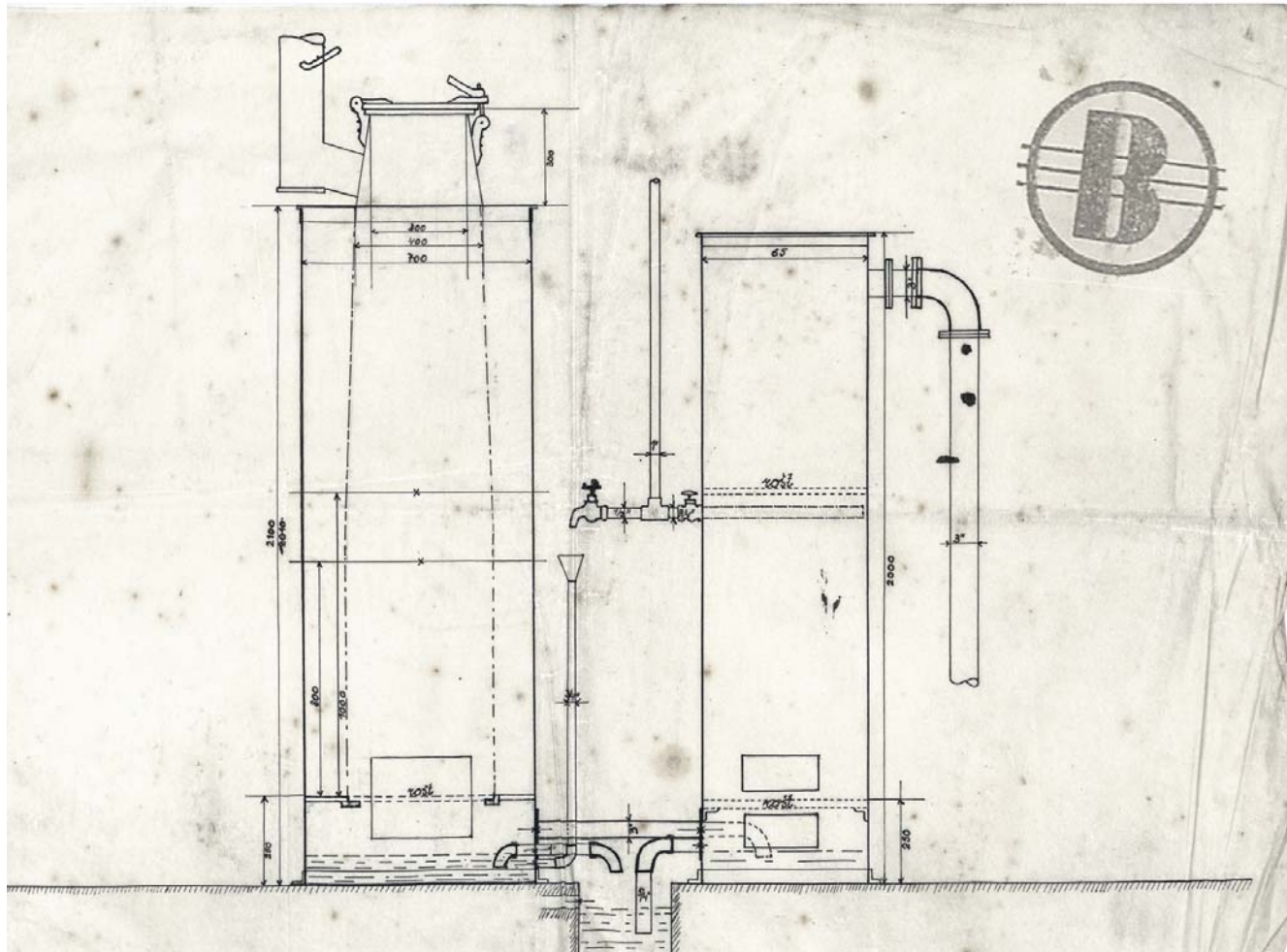
tedy dohodu, že pan Brabenec bude ve strojírně nadále ředitelem. Jak ovšem postupovala normalizace, nebyl tento stav udržitelný, a v 70. letech pan Brabenec strojírnou opouští i z důvodu důchodového věku.

V roce 1993 došlo k restitučnímu řízení a původní část strojíren byla navracena paní Brabencové a jejím synům Josefovi a Jiřímu. Ti založili firmu Brabenec, spol. s r.o. a začíná se psát nová etapa firmy. V roce 1996 se Josef Brabenec rozhodl, že si domů pořídí kamna.

J. BRABENEC
strojní dílny • Želetava

Mlátička

Výkres dřevoplynového generátoru

Dřevoplynový generátor

Na trhu se mu ovšem žádná nelíbila. Nutno dodat, že trh s kamny v ČR roce 1996 vypadal úplně jinak než dnes. A tak se rozhodl, že si je ve strojárnách vyrobí sám. Základem byla a je železná vložka a tudíž nebyl problém s výrobou. Složitější se ukázala práce s kachly, ale i to se nakonec ukázalo jako řešitelné a tak vznikly první kusy Želetavských kamen pro známé a přátele. Ukázalo se ovšem, že se na kamna dotazuje stále více zájemců a tak se šlo v roce 2000 s kůží (tedy pardon s kamny) na trh. Proběhla certifikace základní řady vlo-

žek a kamna se začala prodávat pod obchodní značkou ENBRA. Od roku 2012 se 4. generace rodinné firmy Brabenec rozhodla, že se vrátí k původnímu názvu Želetavská kamna. Malá manufaktura v Želetavě vyrábí malosériově a zakázková kamna, která si nachází své zákazníky především tam, kde hledají krásné, originální a profesionální vytápění dřevem a ne plechovou krabici z hobby marketu, kterou maximálně někdo obloží „koupelnovým obkladem“ a prodává je jako „kachlová kamna“.

Není kachel jako kachel

obzvlášť ne ve Skandinávii

Text | Karel Blažek

Foto | Lappi Uuni

Mastek zná většina lidí jako nerost s číslem 1 na Mohsově stupnici tvrdosti. Tato stupnice vyjadřuje schopnost jednoho materiálu rýt do druhého. Byla vytvořena německým mineralogem Friedrichem Mohsem a podle pořadového čísla mastku můžeme usoudit, že se jedná o měkký a snadno opracovatelný nerost. Většina z nás by jistě preferovala nerost, který se díky pravidelnosti své krystalové mřížky nalézá na opačném konci této stupnice – diamant. Také mastek je však díky svým vlastnostem od pradávna ceněným materiálem. Již Vikingové využívali mastek k výrobě nejen například nádobí, ale i šperků se kterými pak čile obchodovali po celé Evropě. Nejbohatší naleziště mastku jsou sice v Brazílii a Indii, ale těží se i ve skandinávských zemích, kde je hojně využíván v oborech „kolem kamen“. V nedávné době se začal mastek těžit také na Slovensku. Nedaleko slovenské

1 |

2 |

3 |

Rožňavy jsou pod zemí jedny z největších zásob mastku na světě. Po letech přípravných prací se už začal i těžit. Tento mastek se bude používat především při měkčení plastů nebo jako přísada do léků.

Pro použití v kamnařině má mastek všechny předpoklady. Velice dobře odolává vysokým teplotám, teplo dobře přenáší a i díky své vysoké objemové hmotnosti výborně akumuluje. Zároveň je velice příjemný na omak, někdy bývá nazývaný „mýdlovým kamenem“ (z anglického „soapstone“). Používá se jednak jako obklad na krbová kamna, kde má spíše estetickou funkci, ale i přímo na stavbu kamen. Kamna postavená z mastku (v ohništích těchto kamen však bývá zpravidla vyzdívká z kamnářského šamotu) se svými vlastnostmi velice podobají kamnům kachlovým. V obou případech se více spoléhá na přenos tepla sáláním, než na přenos tepla konvekci – prouděním vzduchu. Sálavé teplo je pro člověka příjemnější především proto, že zajišťuje rovnoměrné rozložení teplot v místnosti a nedochází díky němu k víření prachu, to určitě ocení především rodiny, kde je některý z členů alergik.

Skandinávští výrobci vyrábějí z mastku všechny typy topidel, na které jsou zákazníci v Čechách zvyklí. V nabídkách mívají jak těžká kamna s hmotností v některých případech převyšující 3 tuny, tak poměrně lehká kamna, která zase pro změnu mohou mít velká prosklená dvířka. České hospodyňky by určitě ocenily i mastkové sporáky, případně mastková kamna s troubou. Kachlovým kamnům je rovněž velice podobná i vnitřní konstrukce kamen. Kanály/tahy, kterými procházejí spaliny, musí být konstruovány tak, aby byla zajištěna funkčnost a rovnoměrné prohřátí celého tělesa. Jednotlivé tahy musí být také čistitelné, proto jsou i na mastkových kamnech vidět „špunty“, zakrývající čistící otvory. I u těchto topidel je možné vybírat ze široké škály příkladacích dvířek, která mohou být i prosklená. Mastková kamna se špiní jen málo, ale špína by měla být z povrchu kamen odstraněna co nejdříve. Povrch kamen bychom měli čistit pouze ve studeném stavu a postačí na to voda s trochou prostředku na mytí nádobí. Stejně jako kamna kachlová je nutné i kamna stavěná z mastku po postavení postupně vysoušet, aby vlhkost z pojiv a stavebních materiálů odcházela pomalu. Řečeno slovy finského výrobce mastkových kamen **Lappi Uuni**: „Kamna vám mohou sloužit spoustu let, proto se vyplatí počkat trpělivě ně-

4 |

5 |

kolik dní dokud nejsou kamna kompletně suchá. Předčasné topení v kamnech by mohlo zapříčinit jejich trvalé poškození. Teplovodivý kámen čekal ve formě podloží několik miliónů let než byl použit na vaše kamna. Přečkal několik dob ledových, které v něm nahromadily různé typy pnutí, které musí být eliminovány při opartných prvních zátopech.“

- 1 | Sporák Lappi Uuni Anna.
- 2 | Krbová kamna Spartherm Sino L s mastkovým obkladem.
- 3 | Sporák Lappi Uuni Ulla.
- 4 | Krbová kamna Attityd 440
- 5 | Krbová kamna Attityd 200
- 6 | Kamna Lappi Uuni Vengla.
- 7 | Rohová kamna Lappi Uuni Taneli.

6 |

7 |

Vaříme a akumulujeme

a než sníme oběd, ohřeje se nám voda na nádobí

Text | Milan Středa

Foto | Pertinger, Brunner

Pertinger Ökoalpin 90

Kachlový sporák je topidlo, které by kamnář asi nezařadil mezi topidla vyložené akumulací. Mívá sice většinou ohniště vyzdžené ze šamotových cihel, ale jinak bývá jeho konstrukce většinou stavěná „na lehkó“. To znamená, že se například na kopce sporáku používají už jen „vyfutrované“ kachle bez přítomnosti vnitřní šamotové vyzdívky. Vyfutrovanými se kachle nazývají pokud jsou pouze vyplněny mezi žebry kamnářskou hlínou s menšími kusy šamotových plátek, nebo jiného stavebního materiálu jako jsou cihly, případně tašky zvané bobrovky. Ke kachlovým sporákům je možné přistavět různé typy topných stěn, ohříváren nebo zápecí. Tyto přidané kachlové, nebo omítané plochy samozřejmě zvyšují akumulaci schopnost topidla. Při jejich dimenzování však musí být kamnář opatrný. Spaliny se u kachlových sporáků velice rychle ochlazují díky plotně a troubám, případně

měděnci nebo kamnovci, které slouží jako zásobárna teplé vody pro domácnost. Energie se díky těmto kovovým plochám velice snadno dostává do místnosti a nezbyvá jí tedy tolik na ohřátí složitých tahových systémů. Ne zřídka kdy si kamnář při stavbě akumulacího systému u sporáku vypomůže klapkou, kterou zákazník usměrní spaliny tam, kde chce energii ohně využít.

V poslední době se stále ve větší míře používají do sporáků teplovodní výměníky. Voda je médium schopné naakumulovat velké množství energie. Předání energie do vody má však ještě minimálně dvě další výhody oproti klasicky stavěným akumulacím systémům. Díky teplovodnímu vytápění můžeme ohřívát i místnosti na opačném konci domu než je topidlo a zároveň máme možnost využít sporák jako zdroj teplé užitkové vody.

Na trhu je celá řada výrobců, kteří dodávají sporáky s teplovodními výměníky. Na velice neotřelý design vsadila firma **Pertinger**. Sporáky od této firmy, ať už klasické, nebo teplovodní, nejsou však pouze hezké, jsou i velice výkonné a ekonomické. Díky šamotové vyzdívce ohniště, promyšlenému přívodu sekundárního spalovacího vzduchu a trojitému prosklení dvířek vzniká v ohništi při spalování velice vysoká teplota, která zajistí čisté spalování s vysokou účinností a malou spotřebu dřeva. Sporáky **Pertinger** jsou i kvůli nízkým emisním hodnotám přátelské k životnímu prostředí, splňují i ty nejprísnější evropské normy, platné pro malá topidla a v Rakousku byly vyhodnoceny jako „zelený“ produkt. Dnes už je samozřejmostí, že jsou topidla připravena na připojení externího spalovacího vzduchu, aby bylo zajištěno, že kyslík nutný k hoření nebude brán z místnosti, kde se topidlo nachází. Samozřejmě dnes už je i to, že teplovodní výměníky v tomto druhu topidel obsahují různé bezpečnostní prvky, především ochlazovací smyčku. U firmy **Pertinger** však určitě stojí za zmínku systém pohyblivého roštu u teplovodních sporáků s výrobním označením Ökoalpin plus. Někteří z vás si možná ještě vzpomenou, že sporáky mívávaly takzvané letní a zimní ohniště. Zimní bylo hlubší, aby se dalo přiložit větší množství dřeva. Stejně je

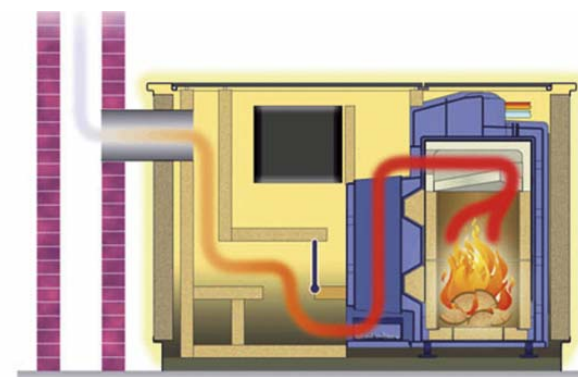
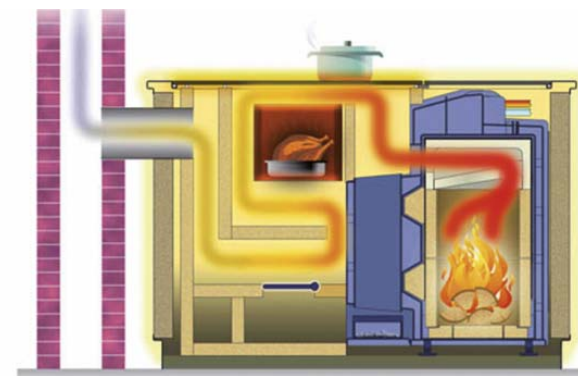

1 - přívod spalovacího vzduchu, 2 - horní tah, 3 - ochlazovací smyčka, 4 - teplovodní výměník, 5 - ohniště vyložené vysoce kvalitním šamotem, 6 - pohyblivý rošt, 7 - samočistící dvířka s trojitým prosklením, 8 - přívod externího vzduchu

to i u zmíněné konstrukce pohyblivého roštu. V letních měsících, kdy nepotřebujeme ohřívat vodu v radiátorech budeme topit s roštem v horní pozici a téměř všechnu energii dřeva tedy využijeme k vaření a pečení. V zimních měsících máme možnost rošt snížit. Můžeme pak přikládat větší množství dřeva a zajistit vysoký teplovodní výkon.

Ti z vás, kteří by měli raději individuálně stavěný sporák s teplovodním výměníkem mohou zvolit výrobek zvaný **Herd Kessel** z produkce bavorské firmy **Brunner**. Tento výrobek je v podstatě teplovodní kamnová vložka s prosklenými dvířky, kterou je možné

používat v kombinaci s plotnou a pokud si to budete přát, tak i s troubou. Jak bude tato kamnová vložka obestavěna závisí na vaší dohodě s kamnářem. Díky přítomnosti klapky v systému máte vždy možnost volit mezi vařením a pečením, nebo teplovodním vytápěním. Obě tyto funkce nejsou však na sto procent odděleny. I když topidlo používáte na vaření, odchází část energie do teplovodního systému ve kterém pak, zejména v letních měsících, jistě oceníte přítomnost akumulární nádrže. Díky ní totiž nebudete nuceni použít ohřátou vodu na vytápění radiátorů, ale budete ji moci využít třeba na sprchování.

Brunner Herd Kessel

A když už jsme u toho vaření,

ochutnejte naše předvelikonoční postní multi-kulti menu

Text | Marta Jastrebnická

Foto | archiv

Tak jsme pořád čekali, že konečně začne jaro. Dvakrát už to vypadalo, pokaždé přišla zima, déšť a mlha. Jenže uzávěrka nepočká, proto jsme nakonec museli naše jarní menu risknout ve zcela nejnarním počasí. Venku to chvílemi vypadalo, že by psa, natož redakčního chráněnce Žofii, nevyhnal, ale náš věrný společník, bavorský litinový sporák IronDog 06, se nakonec postaral o příjemnou atmosféru v chalupě a běsnění živlů jsme mohli pozorovat jen z okna při sklenici vína.

A protože někteří z nás se před Velikonocemi opravdu postí, nenajdete v tomto menu ani kousek masa. Fakt, že se před gastrovíkendem jiní nacpali rízky a pak si ještě tajně chodili za chalupu ukousnou ze štangle salámu, tady nebudeme rozebírat. Šéfredaktorka jim strhne prémii a budou se postit po zbytek roku.

Každopádně víkend se vydařil a vy si můžete v rámci jarního detoxu vyzkoušet tři recepty, které jsme prověřili ze všech stran, napekli a navařili a po zásluze zkonsumovali. Že jsme si u toho zažili i spoustu legrace, to ani nemusíme zdůrazňovat. Tak už to prostě ve světě kolem kamen bývá. Veselé Velikonoce!

FRANCOUZSKÝ CITRONOVÝ KOLÁČ Z LINECKÉHO TĚSTA

TĚSTO, které bude třeba předpéct: 250 g hladké mouky • 125 g másla • 70 g cukru • 1 vajíčko • 1 lžička kysané smetany • špetka soli

POSTUP: smíchejte mouku s cukrem a špetkou soli, přidejte na kousky nakrájené máslo a vypracujte drobenku, tato fáze je důležitá, aby se těsto netrhlo a bylo vláčné • nakonec vmíchejte vajíčko a kysanou smetanu • vypracujte a vytvořte kouli, zabalte ji do potravinářské fólie a nechte v lednici alespoň ½ hodiny • předehřejte troubu na 180°C • připravte si kulatou formu nebo pekáč a vymažte máslem • těsto rozválejte na plát o něco větší, než je průměr formy • přeneste do formy a zarovnejte okraje • dno propíchejte vidličkou • nyní rozprostřete na těsto papír na pečení a vysypte jej až po okraj suchou rýží nebo luštěninami, které udrží těsto při stěnách a zároveň rovnoměrně propečou dno koláče • těsto dejte péct do vyhřáté trouby na 15 minut, předpečený korpus vyndejte z trouby a snižte teplotu na 140°C • odstraňte „zátěž“ z luštěnin nebo rýže včetně papíru na pečení

NÁPLŇ: 4 vajíčka • 150 ml smetany na šlehání • 150 g moučkového cukru • šťáva ze 4 citronů • kůra z 1 citronu

POSTUP: nastrouhejte kůru z 1 citronu a vymačkejte šťávu ze 4 citronů • do smetany vhoďte citronovou kůru a na mírném ohni ji zahřívejte asi 3 minuty • ve větší míse rozkvedlejte vajíčka s cukrem a s citronovou šťávou • vlažnou smetanu s kůrou vlijte za stálého míchání do vajíček

NA ZÁVĚR: Do předpečeného korpusu vlijte tekutou náplň a pečte dalších 35 minut. Koláč je hotový, jakmile je citronová náplň rosolovitá. Vychladlý koláč přesuňte do ledničky a nechte ztuhnout dalších 30 minut. Před podáváním posypte moučkovým cukrem.

ITALSKÁ FAZOLOVÁ POLÉVKA SE ZÁZVOREM

POTŘEBUJETE: 500g bílých nebo červených fazolí (nebo 2 větší konzervy fazolí ve slaném nálevu) • 1 cibule • 1 stroužek česneku • 2 bobkové listy • 5 rajčat (nebo 1 konzerva rajčat) • 200 ml smetany na šlehání • 3 lžice oleje (nejlépe olivového) • 1 lžice nastrouhaného čerstvého zázvoru (ale i sušený dodá chuť) • hrst bylinek (bazalka, petržel..., sůl, pepř)

POSTUP: Namočte fazole do vody a nechte je nabobtnat alespoň 3 hodiny. Možná, že po této větě odkládáte recept na neurčito nebo navždy, neboť chcete mít oběd hotový už za hodinu a to se opravdu nedá stihnout. Takže pokud nejste zvyklí až tak moc plánovat a nevadí vám koupené fazole v nálevu, použijte je, protože i z nich bude polévka výborná a stihnete to i dříve než za hodinu. Do většího hrnce dejte vařit fazole v 1 litru vody nebo vývaru a 2 bobkové listy • konzervované fazole vařte ca 20 minut, máčené 45 minut, pokud nebudou dostatečně měkké, prodlužte vaření o dalších 10 minut • nakrájejte na drobno cibuli, stroužek česneku nakrájejte na plátky • v menším hrnci nebo v hlubší pánvi roze-hřejte olivový olej a cibuli a česnek rychle osmahněte • přidejte rajčata a nechte dusit 10 minut pod pokličkou a dalších deset bez pokličky • nastrouhte očištěný kořen zázvoru na jemném struhadle • jakmile budou fazole uvařené, odejměte přibližně čtvrtinu a rozmixujte ji na jemnou kaši, vraťte zpět k fazolím (takto vznikne hustá konzistence, aniž byste museli zahušťovat moukou) • do fazolí v hrnci přidejte podušená rajčata, osolte a opepřete • přidejte zázvor, zalijte smetanou a nechte prohřát na mírném ohni dalších 5 minut • těsně před podáváním posypte bylinkami

Poznámka k postnímu období: *Pokud by měl někdo pocit, že už je moc „podmasený“ a potřebuje přilepšit, vysušte kousky šunky pod grilem (ca 5 minut) a přidejte spolu s bylinkami do polévky.*

SKIPPESHULT

*från generation till generation
sedan 1906*

NÁDOBÍ ZE ŠVÉDSKÉ LITINY NA CELÝ ŽIVOT.

<http://e-shop.kolem-kamen.cz/>
25 LET ZÁRUKA NA LITINU. AKČNÍ CENY.

POLSKÉ PIROHY SE ZELÍM A HOUBAMI

TĚSTO: 340 g hladké mouky • 250 ml horké vody • 1 polévková lžíce oleje • ½ čajové lžičky soli

NÁPLŇ: 0,5 kg kyselého zelí • 50 g sušených hub • 1 mrkev • 1 petržel • ½ menšího celeru • 2 bobkové listy • 3 kuličky nového koření • pepř • sůl • 2 cibule • olej na osmažení cibulky

NA DOKONČENÍ: osmažená cibulka • rozpuštěné máslo

POSTUP: Nejlepší je začít tím, že si připravíme náplň (klidně i den dopředu). Kyselé zelí s novým kořením a bobkovým listem uvaříme do měkka. Sušené houby zalejeme horkou vodou a asi po pěti minutách slijeme a vymačkáme. Vymačkané houby vaříme ve vodě spolu s mrkví, petrželí a celerem, špetkou soli, novým kořením a jedním bobkovým listem. Vaříme asi hodinu, až je vše měkké. Zatímco se zelí vaří, na pánvi, na másle či oleji osmažíme cibuli dozlatova. Houby s kořenovou zeleninou slijeme, koření vyjmeme a spolu se zelím na hrubo rozmixujeme či nakrájíme na jemno. Přidáme osmaženou cibulku, osolíme a opepříme. Náplň necháme vychladnout.

Na přípravu těsta vysypeme odváženou mouku do hluboké a širší mísy. Přidáme sůl a lžíci oleje. Mouku přelijeme horkou vodou, aby na mouce vytvořila vrstvu. Když už voda není horká, rukama zpracujeme hladké těsto. Pokud je těsto moc tuhé, můžeme přidat trochu teplé vody, pokud je těsto vodnaté, zapracujeme trochu mouky. Prohnětené těsto rozdělíme na části. Jednu část vyválíme na tenkou placku, ze které buď formičkou na pirohy či skleničkou vykrajujeme kruhy. Na každý kruh do středu vkládáme lžičkou malé množství náplně. Přehneme těsto na polovinu, aby vznikl půlměsíc a pevně přitlačíme po obvodu. Pokud používáme formičku, vznikne nám krásný půlměsíc s krajovým okrajem.

Takto připravené pirohy vaříme ve vroucí osolené vodě asi 4 minuty, do té doby než vyplavou. Pirohy můžeme

podávat přelité rozpuštěným máslem a osmaženou cibulkou. Těm, co nedrží půst, můžeme servírovat s osmaženou slaninou.

A protože nám ještě zbyl kousek těsta, udělali jsme pár pirohů s německou modifikací náplně. Čerstvý chřest s trochou sýra. Lehce dochutit a při servírování pokapat máslem a ozdobit bazalkou. Takových variantních řešení může být spousta. Zkuste to sami. Všechna rozhodně nemusí být postní.

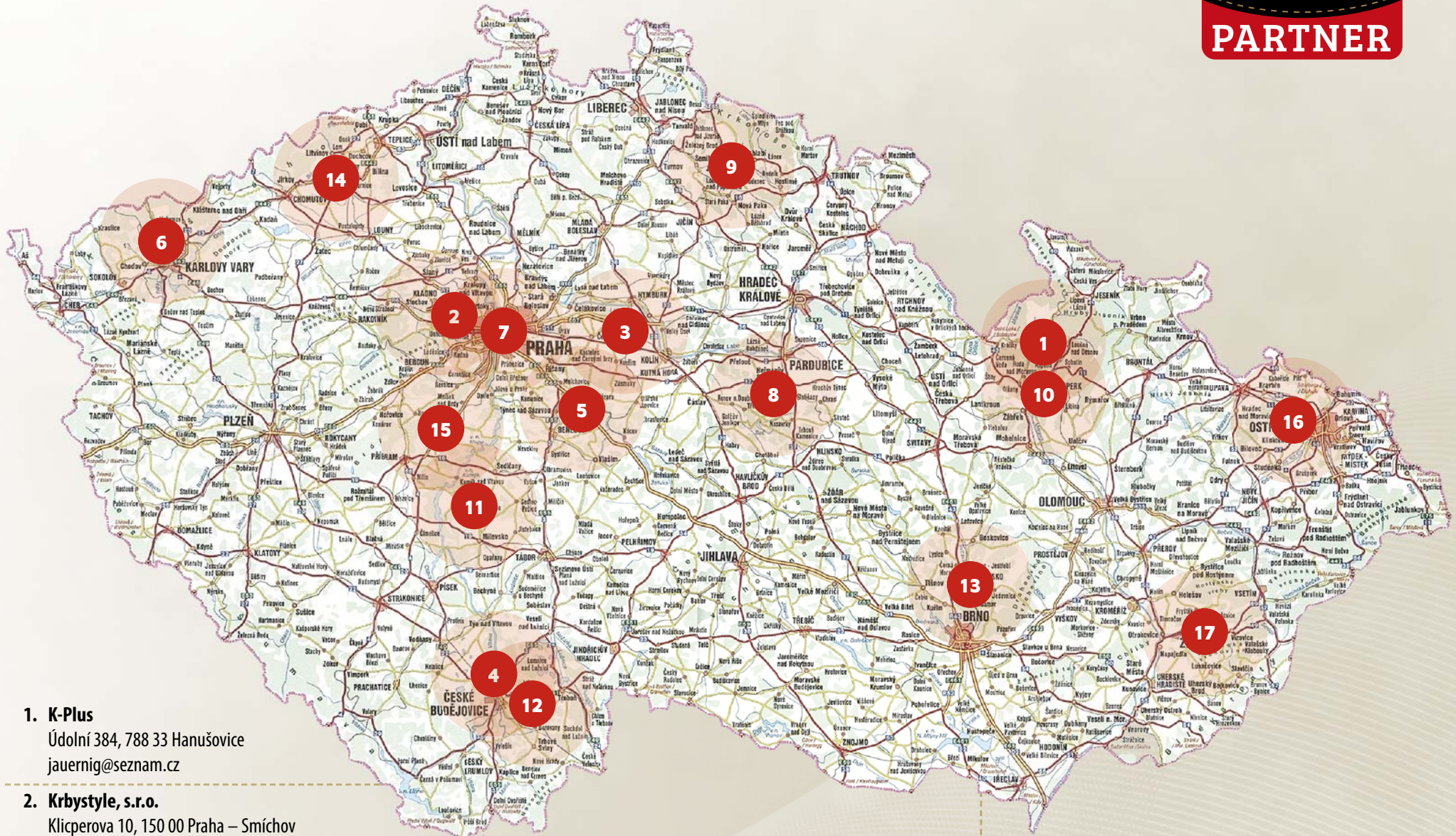
Tak dobrou chuť a zase někdy příště!

Partnerství, které se vyplatí

síť exkluzivních partnerů Kolem kamen se utěšeně rozrůstá

www.kolem-kamen.cz

Kolem
kamen
PARTNER

1. K-Plus

Údolní 384, 788 33 Hanušovice
 jauernig@seznam.cz

2. Krbystyle, s.r.o.

Klicperova 10, 150 00 Praha – Smíchov
 kosar@krby-style.cz • www.krby-style.cz

3. Jaroslav Turyna

Petra Bezruč 548, 289 11 Pečky
 info@krby-turyna.cz • www.krby-turyna.cz

4. Roman Hanuš

Prokišova 355/3, 370 01 České Budějovice
 kamna.hanus@tiscali.cz • www.kamnahanus.cz

5. Tomáš Jíra

Hrusice 197, 251 69 Hrusice
 tomasjira@centrum.cz • www.tomasjira.cz

6. Ladislav Koutecký

Bernov 12, 362 21 Nejdek
 info@3xk.cz • www.3xk.cz

7. Vladimír Laube - stavební práce

Mezi vodami 1560/33, 143 50 Praha 4 – Modřany
 info@laubekrby.cz • www.laubekrby.cz

8. Martin Pecina

Koželužská 108, 537 01 Chrudim
 martin.pecina@seznam.cz

9. Robert Pithard

Metyšova 922, 514 01 Jilemnice
 piavo@c-box.cz • www.kamnapiavo.cz

10. Bohdan Hrabec

Pod Senovou 46a, 787 01 Šumperk
 bohdan.hrabec@seznam.cz • www.kamnarstvi-hrabec.cz

11. Vladimír Hejna

Chyšky 79, 398 53 Chyšky
 krby.hejna@seznam.cz • www.krbyhejna.cz

12. Sgrafito spol.s.r.o.

Dobrovodská 368, 370 06 České Budějovice 6
 krby@sgrafito.cz • www.sgrafito.cz

13. Richard Kučera

Pod Sanatorkou 2508/1, 678 01 Blansko
 info@krbykucera.cz • www.krbykucera.cz

14. Krby Pelant

J. A. Komenského 513/18, 434 01 Most
 info@krbypelant.cz • www.krbypelant.cz

15. Petr Sedlák

Jáchymovská 1009, 263 01 Dobříš
 petr@kamnarstvi-sedlak.cz • www.kamnarstvi-sedlak.cz

16. Kamnářství-David Antonín

Hornická 1, 748 01 Hlučín
 E-mail: krbyhluclin@email.cz, www.krby-hluclin.cz

17. Jiří Jurčák

Na Gruntech 14, 763 11 Zlín – Lužkovice
 +420 777 733 337, jiri.jurcak@krby-kamna.com

Starý pecař není doma...

...a mladý to neumí?

Text | Eliška Pokorná

Foto | archiv SUPŠ Bechyně

SUPŠ BECHYNĚ

STŘEDNÍ
UMĚLECKO
PRŮMYSLOVÁ
ŠKOLA
BECHYNĚ

Střední uměleckoprůmyslová škola v Bechyni je jedna z nejvýznamnějších středních škol, které se v Čechách zabývají zpracováním keramiky. Málokdo ale ví, že tato škola vznikla původně jako škola kamnářská, a to už v roce 1884. Abychom se o historii ale i nejnovějších záměrech školy dozvěděli co nejvíce, rozhodli jsme se vyzpovídat současného ředitele školy **PaedDr. Jiřího Novotného**. Rozhovor vznikl poté, co položil telefon, kde zrovna hovořil se zahraničním uchazečem o studium – mají jich prý hodně, hlavně z Kazachstánu a Ruska.

Prý jste poslední dobou hodně procházel archivy, můžete nám tedy prosím říci, co jste zjistil o kamnářské historii školy?

Abychom kompletně prošli archivy školy, musel zde být někdo, kdo by se opravdu věnoval jen tomu. Takového člověka zatím nemáme, ale co se týče kamnářské historie školy, byla opravdu založena zde v Bechyni v roce 1884 a kamnářství byl první učební obor. Krátce nato se přidalo hrnčířství a keramická malba.

Byl vznik školy nějak spojen se známou rodinou Lennerů?

Škola vznikla v rámci vznikajícího českého odborného školství a letité keramické tradice ve městě. Rodina Lennerů přišla do Bechyně v polovině 19. století, František Lenner byl navíc jedním z prvních učitelů a byl také přes 30 let dílenským mistrem. Lennerova rodinná výroba kamen byla významným artiklem, firma navíc se školou přímo spolupracovala,

Učitelský sbor z roku 1885

a to hlavně zpočátku, kdy škola ještě neměla vlastní pece, firma poskytovala své k vypalování studentských prací.

A jejich slavný kousek tak zvané „lennerky“ tedy vznikly tady ve škole?

Myslím, že přímo ve škole ne, nicméně je tady máme. Navíc si myslím, že škola mohla být pro Lenneru jako umělecké modeláře určitým zdrojem inspirace.

Proč si myslíte, že se od vyučování kamnářství na škole upustilo?

Domnívám se, že to bylo jednak spojením s rodinou Lennerů (Lenner umírá 1924) a jednak s tím, že po druhé světové válce už se obor kamnářství neobnovil.

Přičítáte to změně režimu a jeho propagaci bydlení spíše v panelových domech?

Já bych zrovna tohle nesváděl na komunismus. Myslím, že se kamnářství neobnovilo hlavně proto, že po válce a lidé poněkud jiné starosti, že se změnil životní styl, po kachlových kamnech klesla poptávka a zdálo se, že je to již mrtvá záležitost. Ve škole v 50. letech navíc proběhla změna, začal se klást důraz na technologii keramiky, která by se využila v průmyslové výrobě, malovýroba celkově (tedy kamnářská i hrnčířská) byla považována za přežitky.

Kamnářství ale zažívá obrovskou renesanci v 90. letech a velká poptávka je i dnes,

neuvažujete, že byste obor kamnářství obnovili?

V tomhle jsme, přiznám se, trošku zaspali. Pokusili jsme se kamnářský obor v 90. letech 20. století obnovit, ale myslím, že jsme plně nevyužili potenciálu naší školy. V současné době je kamnářský obor nabízen ve škole v Horní Bříze a my o jeho obnově neuvažujeme. Nicméně snažíme se na naši kamnářskou tradici nezapomínat. Na letní sezónu 2015 plánujeme například velkou výstavu na bechyňském zámku a jednou z částí expozice bude právě kamnářství.

Překvapilo vás něco, když jste procházel archivy?

Zajímavých věcí je tam hodně. Kromě trojrozměrných artefaktů a množství zajímavých fotografií je tam například i dokumentace z roku 1916, kdy škola vyráběla repliku barokních kachlových kamen na zámek Orlík. Součástí této dokumentace jsou výkresy i písemná korespondence, která probíhala mezi ředitelstvím školy a schwarzenberskou kanceláří na Orlíku.

Škola také vlastní několik desítek sádrových modelů kachlových kamen, které jsou zajímavé jak z uměleckého, tak z technického hlediska.

A kromě výstavy na zámku, co má škola v plánu do budoucna? Nehodláte alespoň obnovit obor technologie keramiky?

Škola musela měnit a modernizovat obory (na škole vyučují obory jako grafický design, průmyslový design nebo multimédia, pozn. red.), nicméně keramiku považujeme stále za stěžejní. Právě v těchto dnech (přelom února a března 2015) nám byl k naší velké radosti ministerstvem školství schválen obor technologie silikátů, který na naší škole byl padesát let a počátkem nového tisíciletí zanikl z důvodu nedostatku zájemců o studium. Situace se ale mění. Víme, že jako běžný studijní obor by bylo stěžejní její otevřít, ale počítáme s ním jako s formou pomaturitního studia pro absolventy gymnázií a technických oborů, kteří již maturitu mají a mohli by si rozšířit specializaci. Zároveň bude obor určen pracovníkům velkých keramických firem (Lasselsberger, Laufen apod.), s nimiž úzce spolupracujeme. Studium plánujeme otevřít od příštího školního roku (tj. od 1. 9. 2015), probíhalo by o víkendech a byli bychom vlastně jediná střední škola v České republice, která maturitu v tomto oboru umožňuje získat.

Váza, 20. léta 20. století

Model kachlových kamen, výška cca 35 cm, kol. roku 1900

Budova školy v letech 1886 - 1887 a v současnosti

Prořezávaný talíř, 90. léta 19. století

Já se z toho svého chlapa zblázním!

aneb když muž stojí mezi námi a naší touhou po teple rodinného krbu

Text | Růžena Srbová

Foto | Brunner

Kresba | Petra Žabová

Co vám budu ženy povídat. Tři roky mi trvalo, než jsem ho přesvědčila. Rok trvalo, než přesvědčil sám sebe. Půl roku vybíral dodavatele a pak se tři týdny stavělo. Teď to budeme pět let splácet, ale to není nic proti tomu, jaký je mi teplo. Nádherné, všeobjímající teplo, které mi prohřívá všechny kosti v těle. Je mi třicet šest let, jsem jedenáct let vdaná, z toho pět šťastně, a mám svoje první krbová kamna! Je to moc anebo málo? Já nevím. Co vím, že je to úžasná věc. A jak tak teď sedím na prkenné podlaze a zády se opírám o prohřátou stěnu, honí se mi hlavou spousta myšlenek, o které se s vámi chci podělit. Tedy nejdřív jsem se podělila se spoustou kamarádek, které za těch pár let více či méně úspěšně řešily podobný problém. Ale ono tady vlastně nejde ani tak o ta kamna. Postupem času jsme totiž s holkama zjistily, že řešení jakéhokoli investičního problému v rámci partnerského vztahu vygenerovalo docela zajímavou galerii typů, se kterými my holky sdílíme manželské lože v dobrém i zlém.

Ale protože jsme na stránkách kamnářského časopisu, zredukujme náš problém na jednoduchou a něžnou prosbu, se kterou se na naši drahou polovičku obrátíme: „Miláčku, co kdybychom si pořídili do bytu (domu, na chalupu, na chatu) nějaký pěkný krb?“ Reakce se dostaví okamžitě. A přesně podle toho, s jakým typem chlapa zrovna žijete.

KUTIL

Tak teď jsem ho tak trochu vytočila. Vyhodit prachy z okna a pozvat si do domu partu nemakačenků, kteří absolutně netuší nic o pořádném řemesle. To jsem fakt dost přehnala. Přednáška bude dlouhá, argumenty zdrcující. Bude přecházet po kuchyni, bouchat dveřmi, chytat se za hlavu a zvedat zatáté pěsti k obloze (tenhle úvod si v podstatě můžete dosadit v každé kategorii, má jemné nuance, trochu se mění v argumentech, ale touhle fází jsme si musely projít všechny). Nechte ho, ať se vyřve. Dříve či později ho to přestane bavit. V tomto

Brunner BHZ s akumulací nádrží

případě to přešlo poměrně rychle a nastala zádušná fáze. Koloušek se uzavřel do sebe. Bloumal domem, občas jsem zaslechla svistot svinovacího metru. Něco se dělo. Pak se zavřel v dílně. Domů se chodil jen najíst a pronásledoval mě dlouhými a významnými pohledy. Šestý den večer ho přišli navštívit Franta, Karel a Ota. Seděli v garáži a ožrali se jak muzici. Spal na matraci. Domů přišel až na snídani a tvářil se vítězoslavně. V ruce měl umolousaný papír a sdělil mi, že to, za co bych já vyhodila desetitisíce mi s Frantou, Karlem a Otou postaví za 13.900 korun. Plakala jsem. Pak už se jen svařovalo, bouralo, stavělo, zase bouralo a zase stavělo. Padla na to celá dovolená, šest dní neplaceného volna a tři neschopenky. Výsled-

kem bylo monstrum z plechu. Pak přišel první zážeh. A taky poslední. Dalo by se to přirovnat ke startu rakety. Nejdřív hodně kouře, pak plameny. Pak ještě víc plamenů. Znejistěl, když z toho začalo něco vytékat. Říkal, že se taví zinek. Proskok pro psa ve dveřích se začal samovolně otevírat a zavírat. Řekl mi, ať jdu radši s dětmi ven. Namočil hadry a šel na půdu. Prej chladit komín. Na půdě ho uchlادil. V ložnici ne. Praskl. Odjela jsem i s dětmi k mamince a zůstala tam deset dní. Když pro nás přijel, řekl, že už je všechno v pořádku a že o tom nechce mluvit. Zase jsem plakala. Dál vysedává v dílně, v noci mi světlo ze svařování promítá vzor ze záclon na strop v ložnici. Ležím, pozoruji prasklinu ve zdi a je mi zima.

ROZPOČTÁŘ

Tady bylo zásadní chybou zmínit se o plynové krbové vložce. To jsem neměla dělat. Věnoval mi nevěřící pohled, ve kterém se zračilo po-hrdání. Zeptal se mě, jestli jsem si v posledních letech všimla rostoucí křivky vývoje ceny plynu a konstatoval, že on tedy rozhodně nehodlá energetické společnosti XY cpát do chřtánu další peníze. Problém jako takový ho ale zcela očividně zaujal. Několik večerů něco intenzivně kutil na internetu. Výsledkem byl graf se změtí čar a symbolů. Protínaly se v něm křivky teplot, cen různých druhů paliva, časové údaje délky hoření. Úplně zahořel. Měl červené uši a chvíli jsem měla pocit, že nejlepší bude, když dům budeme vytápět jím samým.

Bod zlomu přišel v okamžiku, kdy tlustým červeným fixem vyznačil ve změti čar nějaký průsečík a pravil, že toto je optimální způsob řešení. No, optimální. Vyšlo mu, že nejlepší by bylo topit v noci elektřinou, protože by na to získal levný tarif, v přechodném období by se vyplatil plyn, díky nízké spotřebě a vysoké výhřevnosti. Zároveň by to měla být vložka na dřevo, které je jako palivo rozhodně nejlevnější a uhlí taky není úplně marné, protože bychom mohli získat dotaci z ekologických programů. Ethanol zcela zavrhl jako zbytečnou parádičku, která jen lidem tahá z kapes peníze a dělá z nich blázný. Vypila jsem láhev červeného vína a šla spát.

Ráno jsem zjistila, že během noci graf třikrát předělával, protože do něj zahrnul ještě vývojové diagramy venkovních teplot za posledních dvacet let, které se mu podařilo získat od kamaráda z vojny. Mou poznámku, jestli mu nevadí, že bydlíme v Berouně a kamarád v Beskydech a jestli to nebude mít vliv na plochost křivky, považoval za vyložene sprostou a řekl mi, že si nevážím toho, co pro mě za ta léta udělal. Ještě než uraženě odešel do pracovny, mi vysvětlil, že bychom si to teoreticky i mohli dovolit, ale to bych nesměla soustavně ohřívát v rychlovarné konvici zbytečně velké množství vody, pořád dokola se sprchovat a to moje věčně vykecávání se do telefonu s matkou stojí taky dost peněz. Už ve dveřích to ještě uzavřel poznámkou, že kdybych si zkusila najít práci, možná bych neměla tolik zbytečného času na vymyšlení pitomostí. Tenkrát náš vztah značně ochladl. To víte, že jsem si našla práci a nakonec jsem si sama koupila malá litinová kamínka. Večer se zabalím do larisy a dívám se na ně. Musím jít brzy spát. Je pátek a zítra brzy ráno vstává-

Brunner BSO 02

me. Jdeme do lesa sbírat šišky. Zjistil totiž, že si je můžeme brát zadarmo a taky mají velmi vysokou výhřevnost. Lepší už jsou údajně jen skořápky od vlašských ořechů.

INTELEKTUÁL

Tohle bude krátké, protože je to už dávno. Dívali jsme se spolu večer doma na nějaký strašně dlouhý film, který se odehrával na Sibiři. Úplně se do mě dala zima. A tak jsem mu to řekla. A taky to, že by možná bylo příjemné, dívat se do mihotajících plamenů. Nabídl mi, že to můžeme dokoukat v létě, že by místo toho pustil film 100.000 dolarů na slunci. Ten se prý odehrává v rozpálené africké poušti a pojednává o řidičích nákladáků. Anebo si vlastně

můžeme pustit hot jazz, koupil včera úplně náhodou v antikvariátu v Roudnici dvě naprosto unikátní a úžasné gramodesky Charlie Parkera a Cheta Bakera, jak spolu hrají na festivalu v Montreaux. To se mi, nevím proč, spojilo s filmem Talentovaný pan Ripley a tak jsem raději odmítla. Na chvíli se zamyslel. Podíval se na mě těma svýma hlubokýma čokoládovýma očima a řekl mi, že by mi taky mohl předčítat básně Ovidia tak ohnivě a plamenně, že by mě vašeň těch textů tak rozpalovala, že bychom se začali pomalu navzájem svlékat, až bychom setrvali v milostném objetí do samého rána. To bylo hezké. Ale upřímně, ženy, dá se na tomto hřejivém principu postavit dlouhodobě teplo rodinného krbu? Já myslím, že nedá.

TECHNOLOG VIZIONÁŘ

Tady paradoxně můj nápad s plynovou krbovou vložkou padl okamžitě na úrodnou půdu. Nedávno totiž četl v časopise Science&Technology zajímavý článek o tom, jak se díky bezdrátové technologii propojí krb s chytrým mobilním telefonem, který pak oheň ovládá nejen v domě, ale i z cest a z práce. No není to úžasné? Na mou poznámku, že by mi úplně stačilo cokoliv, co by v obýváku zvýšilo trochu teplotu, obrátil oči v sloup. Moje poznámka prý svědčí o naprosté neznalosti problematiky a klidně bych si prý nechala vnutit nějaký zastaralý výběhový model. Mám to nechat na něm. Odjel do práce a večer se vrátil s krabicí odborné literatury. Usedl k počítači. Gúgloval. Pak s někým dlouho četoval. Pak zase gúgloval. Když jsem usínala, probíhala v jeho pracovně nějaká mezinárodní konference. Poslední, co si pamatuji, bylo, že pořád říká něco jako emejzink. Spojilo se mi to s nějakým ovocem a zdálo se mi, že jsem na pláži v Karibiku a vystavuji své tělo intenzivním slunečním paprskům.

Ráno měl kruhy pod očima, ale tvářil se vítězoslavně. Hltal snídani a vyprávěl mi, že má to pravé. Spojil se s Henrym Kozlowskim, se kterým se potkal loni na nějakém environmentálním projektu a který je právě shodou okolností na konferenci Future of Heating v Nanjingu. Představili tam zrovna nejnovější generaci koncentrické krbové plynové vložky čínského výrobce z jižní Koreje. Na můj nechápavý pohled reagoval slovy: „nemusíš se bát, jsou v tom americký prachy a know-how.“ Tak jsem mlčela. Za šest týdnů přivezli hoši z UPS bednu. Nejdřív jsem si myslela, že koupil klavír. Pak přijel plynář, chvíli nad tím stál a řekl, že s tím nechce mít nic společného. Náš dům se změnil v poutní místo. Přijížděli řemeslníci, ti většinou zase rychle odjížděli. Přijížděli jeho kamarádi vizionáři a apoštolové technického pokroku, ti naopak často zůstávali přes noc. Montážní návod byl v kantonské čínštině, korejštině, mongolštině a japonštině. Ráno jsem v kuchyni rozsypala plechovku s čajem, vypadalo to dost podobně. Nakonec to ale chlapi dali dohromady. Bylo léto. Řekl mi, že je to v podstatě hotové, teď se jen musí synchronizovat ovladače na vzdálených serverech a on jede do práce. Šéf už strašně řve. Pustila jsem se do úklidu. Když začalo něco pípat, zůstala jsem v klidu. Máme doma tolik technických vymožeností, že už jsem si zvykla tyto zvuky ignorovat. Pak vyšlehly plameny. To mě trochu vyděsilo.

1. UVAŘTE MU NĚCO DOBRÉHO.

Teplota v místnosti začala prudce růst. Zazvonil telefon. „*Hoří to? Už se to synchronizovalo, ovládám to z mobilu, to je úžasný!*“ Na můj dotaz, jestli si uvědomuje, že je léto, že venkovní čidlo ukazuje 29 stupňů a to vnitřní 43, nereagoval. Trošku jsem křičela a trošku plakala. Řekl mi, že jsem hysterická a že tedy trochu ubere a ať mu říkám, co to dělá. Zavěsila jsem a vyšla do zahrady.

Večer se vrátil a nadšeně mi ukazoval na tabletu detailní diagram našeho dnešního zátoku. Klimatizace běžela tak intenzivně, že v celé naší čtvrti docházelo k periodickým poklesům napětí. Když jsem se ho ptala, jestli existuje nějaká možnost, že bych si to ovládala doma, ponořil se do šuplíku, ve kterém máme všechny naše dálkové ovladače a slavnostně mi předal štíhlý plastový klenot. Co byste řekly, ženy, sypaný čaj. Pomalu přišel podzim, ochladilo se. Když chci zatopit v krbu, tak mu zavolám a on mi to pustí. Na dálku, z mobilu. Je šťastný, má si s čím hrát. Až jednou váleční štváci sestřelí ten pravý komunikační satelit, budeme mít po srandě. Anebo se naučíme čínsky. Možná se nám to bude hodit. Miláček je ale stále podivně zasmušilý, pořád něco kutí u počítače, večer usínám dřív a on se ráno vytrácí z postele ještě když spím. Už mi to začalo vrtat hlavou. Jednou usnul s hlavou na stole u počítače. Tak jsem se přikradla a podívala se mu přes rameno. No jistě, na stole ležel The Scientist, otevřený na dvojstránce s článkem, který se jmenoval „Studená fúze - šance pro třetí tisíciletí“.

DOKÁŽEŠ-LI TO, NENÍ TO JEN SEN

To jsem si celou dobu říkala a snila. Měla jsem jeden konkrétní sen. Ležím na sofa, listuji si v ča-

2. PRAKTIKUJTE SEX VE ZVÝŠENÉ MÍŘE.

PĚT DOBRÝCH RAD, KTERÉ ZKUSTE, KDYŽ TEN VÁŠ NEDOKÁŽE PŘIROZENĚ POCHOPIT, ŽE NOVÝ KRB, KTERÝ MÁ MIRKA, FAKT TAKY POTŘEBUJETE...

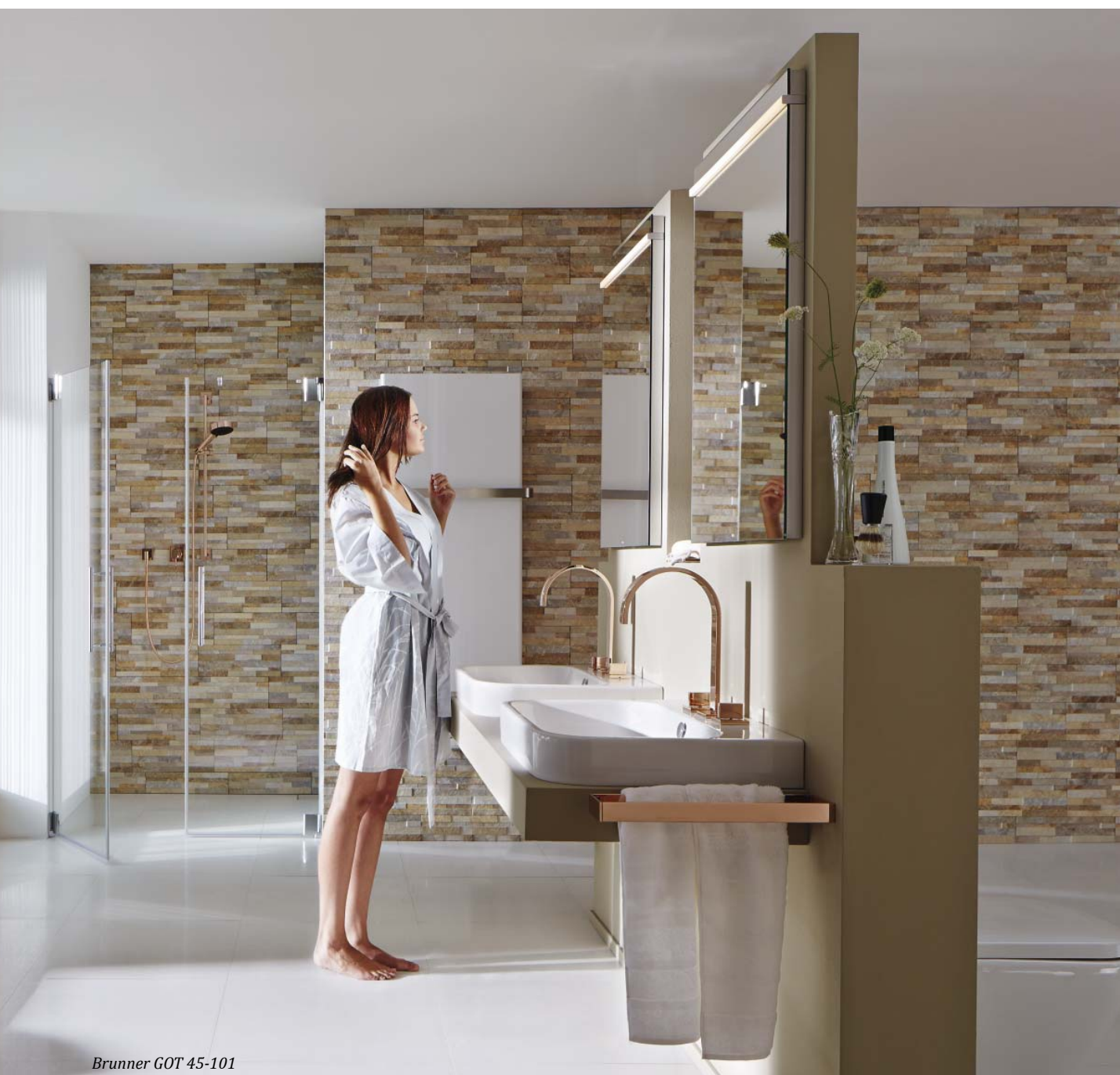
3. PŘESTAŇTE VAŘIT.

4. ODMÍTNĚTE SEX.

5. PŘESTAŇTE SE HOLIT!

Brunner GOT 45-101

sopise a můj manžel, bankovní makléř s výrazně intelektuálními sklony, něžný svalovec a znalec východních kultur, se vrací svěží z práce. Nese neformální kytici stonkových růží. Políbí mě a ptá se, co jsem celý den dělala. Ukazuji mu článek v časopise, pojednávající o krbech a ptám se ho, jestli bychom si neměli něco takového také pořídit, protože je mi tu samotné občas trochu chladno. „Samozřejmě, miláčku, už jsem na to také myslel a jsem připraven tě plně uspokojit i v tomto ohledu,“ na to on. Probíráme se katalogy, jsme vzácně zajedno a při večeri vybíráme krásnou panoramatickou vložku, necháme ji obložit carrarským bílým mramorem, který si při nejbližší cestě do Itálie zajedeme společně vybrat. Tohle už vidím docela v mlze a trochu zpomaleně. Na příjezdové cestě zastaví dodávka. Vystupují dva muži. Takoví, jaké jsem viděla v televizní reklamě na nanuky značky Mroz. Na jejich ramena se lehce snáší prach, který zvěřili při příjezdu. Jsou oba od pasu nahoru nazí, jejich mužná těla se lehce rosí, když vezmou do silných, svalnatých rukou ocelový korpus a opatrně jej vnášejí do domu. Celá montáž je jak scéna z baletu, který jsem kdysi viděla v Národním...

Stačí vám to, mně už docela ano, nemá cenu se v tom dál babrat. Snad až příště. A máte-li pocit, že to, co jsem popsala, je děsivé, věřte, milé ženy, že je to pravdivější než pravda a že jsem popsala ty základní typy, které jsou celkem odhadnutelné a tudíž i v pohodě. Příště vám povím něco o záludných mutacích, se kterými se můžete také potkat. Takový kutil intelektuál nebo technolog rozpočtář, to je teprve ta pravá síla. A ty šťastné ženy na doprovodných fotografiích? Ty u nás nehledejte, ty žijí v Bavorsku.

Chceme, aby se v Bechyni dál přikládalo do kamen,

protože keramika nás pořád baví

Text | Jitka Pokorná

Foto | Kateřina Blahová-Bliss

Už od roku 1997, kdy jsme rozjeli firmu K&K Poker s. r. o., se snažíme obnovovat tak dlouho zapomínané, ale přesto v Čechách a hlavně v bechyňském regionu tradiční, kamnářské řemeslo. První kachle sice vznikaly sporadicky mezi harampádím v jakémsi polotovaru rádobý dílny, nicméně jsme se vždycky snažili dělat řemeslo poctivě. Za první úspěch považujeme fakt, že jako absolventi Vysoké školy chemicko-technologické v Praze jsme si zvládli sami vypočítat a na mnohých pokusech ozkoušet takové složení hmoty, které by vyhovovalo našim vysokým požadavkům na kvalitu a se kterým by byli naši zákazníci spokojeni.

Od té doby se vypálilo mnoho kachlů, vystřídala se spousta zaměstnanců, ti nejlepší zůstali, jiní odešli. Navštívili jsme spoustu výstav: například dlouhou dobu jsme vystavovali na ForArchu nebo, jak už všichni dobře víte, v minulém roce na velmi úspěšné a prestižní výstavě Designblok.

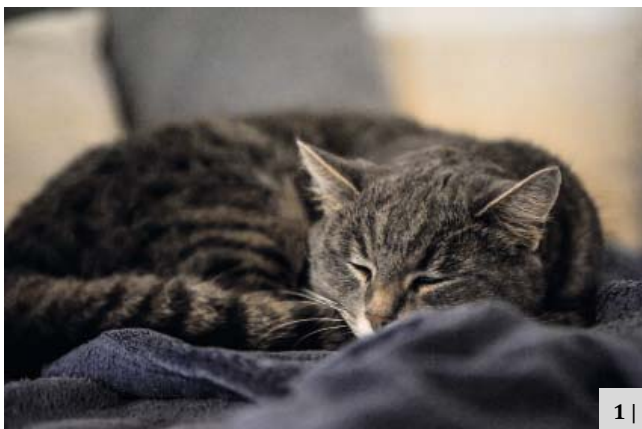
Díky našim zručným modelářům jsme si dokázali připravit velký sortiment vzorů a velikostí kachlů. Nabízíme i obrovskou škálu barev, ve které je možné kachle vyhotovit. Jsme také moc rádi, že se nám podařilo navázat spolupráci s předními evropskými zeměmi v našem oboru – momentálně vyvážíme naši keramiku do Polska, Chorvatska a Rakouska, nicméně pracujeme na tom, abychom náš záběr zvětšili.

V neposlední řadě se stále snažíme kamnářské řemeslo inovovat a přinášet na trh stále nové a zajímavé produkty. Pokud bychom měli zmínit jen těch pár posledních, určitě by to byl nový tvar kachle – tak zvaný šnek, o kterém jsme psali v některém z minulých čísel, a který se stal záhy velmi populárním. Dále jsme uvedli na trh „sérii natura“ čerpající inspiraci z přírody a na kachlích tedy můžete nalézt například strukturu kůry stromu.

No a čemu se věnujeme posledních pár týdnů? Rozhodli jsme se vyrobit kachle se vzorem ledňáčka, jejichž předlohu jsme našli na bývalé schwarzenberské hájovně poblíž Českých Budějovic. Doufáme, že vám je budeme moci brzy nabídnout. Každopádně se to dozvíte minimálně na stránkách našeho časopisu.

2 |

1 |

3 |

4 |

5 |

6 |

7 |

1 Kočka.	5 Detail ozdobné římsy Vodolenka.
2 Jaroslav Šterber jako vždy v plné práci v dílně.	6 Velkoplošný kachel Vlna.
3 Kachlový sporák s ležením zaklopeným cihlovou dlažbou.	7 Kachlová kamna s vyzdívaným ohništěm.
4 Kachlový sporák, realizace Kamnářství Sedlák.	

A modern living room with a large white fireplace as the centerpiece. The fireplace has a built-in glass door showing a fire. The room features a white sofa, a glass coffee table, and a large white ottoman. A glass balcony with a railing is visible above the living area. A decorative chandelier hangs from the ceiling.

SPARTHERM[®]
Feuerungstechnik
www.spartherm.cz

A traditional black wood-burning stove with a glass door, set in a room with a tiled floor. A black and white cat is sitting on a white, fluffy rug next to the stove. A window is visible in the background.

 **Želetavská
kamna**

**...Želetavská kamna,
krásné a profesionální vytápění dřevem...**

**Malosériová, zakázková výroba kamen pro ty,
kteří hledají originál**

- Kachlová krbová kamna
- Akumulační kachlová kamna
- Kamna s teplovodním výměníkem

www.zeletavska-kamna.cz

Technicky perfektní, designově čisté

Kuchyňský sporák lze pojmout i úplně jinak, než jak jsme u nás byli doposud zvyklí. Zcela nové řešení přináší kamna INDIVIDUALÖFEN a přídatný sporákový modul HOT PLATE od **firetube**. Ať už volně stojící nebo obezděný, vždy dodá vaší kuchyni unikátní šmrnc.

Na vlastní oči se můžete přesvědčit v prodejně **Kamnářství Turyna** ve středočeských Pečkách, kde si jej mů-

žete prohlédnout a kde vám odborný personál podá detailní informace o tomto produktu od německého výrobce a nositele řady mezinárodních ocenění v oblasti ekologie, kamnářského řemesla i designu. Pětimilimetrový ocelový plášť je dostatečnou zárukou toho, že kamna koupíte nejen pro sebe, ale i pro budoucí generace. Neváhejte a přijďte se podívat.

www.krby-turyna.cz

Na český trh dováží Fire Factory SE.

www.fire-factory.cz

Na závěr dobré rady nad zlato

aneb chybami se člověk učí

Denně se ve své profesi setkáváme s řadou problémů, které trápí naše zákazníci. Tu si jeden stěžuje, že mu prasklo na krbové vložce prosklení. To se samozřejmě může stát. Nikdo není bez chyby. I když naše produkty procházejí velmi přísnou výstupní kontrolou, skrytý kaz může občas proklouznout. Tak vyrazíme na záruční opravu. A nestačíme se divit. Kolem očouzeného krbu ještě leží zbytky jehličí. To se pán rozhodl, že nejlepší bude, když vánoční stromek spálí, ať dá ještě trochu tepla, když už dosloužil. Pěkně ho

nakrájí, otevře dvířka a vše naskládá na pár žhavých uhlíků a pěkně zavře. Pozoruje, jak to hezky doutná a doutná, krb se naplní bílým dýmem a konečně! Přeskočí malá jiskřička. Tu už ani nezaregistroval, neboť zapálila výbušnou směs, která se ve vložce nahromadila a není divu, že když si hledala cestu ven, použila vše, co měla po ruce. Sklo se rozlétlo. No nic. Záruka z toho nebude, ale prosklení vyměníme, pánovi vysvětlíme, v čem udělal chybu a za chyby se platí, podáme si ruce a jedeme dál. Takových příběhů má každý

kamnář v zásobě desítky na dlouhé zimní večery. Možná to vypadá jako velká věda, když si chce člověk vybrat vhodná kamna nebo krb a chce si je pak dlouhá léta užívat bez starostí. Ale není to tak zlé. Stačí držet se následujících pěti jednoduchých pravidel a topení bude radost (doprovodné obrázky samozřejmě ukazují přesný opak toho, jak to má ve skutečnosti vypadat). A chcete-li mít opravdovou jistotu, že volíte dobře, zeptejte se svého kamnáře! Nikdo učený přece z nebe nespadl.

1. **Levná kamna ze supermarketu** nejsou moc kvalitní a hlavně vám moc dlouho nevydrží. Jsou jak většina masové produkce – použít a rychle vyhodit.

2. **Dbejte na vhodně vybranou velikost.** Lepší menší topidlo, jedoucí na 100% než věčně přiškrčený, začouzený a zadehtovaný gigant a okna otevřená dokořán.

3. Nechte si **kouřovod a zaústění do komína** udělat od odborníka. V tomto případě rozhodně neplatí, že čím delší, tím lepší.

4. **Suché dříví**, to je radost topit. Dřevo, na kterém ještě ráno řvali ptáci, vám moc radosti a tepla neudělá. Každý rok, který dřevo schne, je dobrý.

5. **Externí přívod vzduchu** je důležitý. Bez něj, v lepším případě, budete co chvíli jak uzenka, v horším se už taky ráno nemusíte probudit.

